

วารสาร

รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Journal of Political Science Suan Sunandha Rajabhat University

ISSN: 2730-3551 (Online)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2561

Vol. 1 No. 1 January-June 2018

วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Journal of Political Science Suan Sunandha Rajabhat University

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2561)

Vol. 1 No. 1 (January - June 2018)

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ศูนย์การศึกษาจังหวัดอุดรธานี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพของนักศึกษาและบุคลากรทั้งภายในภายนอกสถาบัน
2. เพื่อนำเสนอและพัฒนาศักยภาพและผลงานทางวิชาการ การค้นคว้าและบทความทางวิชาการของคณาจารย์ นักวิจัย นักศึกษาและนักวิชาการภายนอก
3. เพื่อให้บริการทางสังคมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ

ขอบเขตของวารสาร

1. ขอบเขตของวารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จะครอบคลุมเนื้อหา ด้านรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การจัดการ บริหารธุรกิจ ศิลปศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับรัฐศาสตร์
2. เนื้อหาส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของบทความวิชาการหรือบทความวิจัยที่ส่งมาขอตีพิมพ์จะต้องไม่อยู่ในระหว่างการขอตีพิมพ์หรือเคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อนในวารสารอื่น ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. การส่งบทความวิชาการและบทความวิจัยนั้น สามารถส่งโดยตรงไปที่กองบรรณาธิการวารสารผ่านระบบ online Submission ที่เว็บไซต์ บทความทั้ง 2 ประเภท ซึ่งบทความที่ส่งมานั้นจะถูกส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทำการประเมินแบบ Double-Blinded Review ก่อนที่จะพิจารณาจัดพิมพ์ในขั้นต่อไป
4. การรับบทความของวารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จะเป็นบทความที่มุ่งเน้นสร้างองค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎีใหม่ ๆ ช่วยขยายองค์ความรู้ในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ในทางวิชาการที่กว้าง และมีประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

ที่ปรึกษา

รศ.ดร.ฤเดช

เกิดวิชัย

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รศ.ดร.ชุตินาถ

ศรีวิบูลย์

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผศ.ดร.ณัฐภรณ์

เอกนราจินดาวรรณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บรรณาธิการ

ดร.ณัฐชัย เอกนราจินดาวัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กองบรรณาธิการภายในมหาวิทยาลัย

รศ.ดร.ธนสุวิทย์	ทับทิมรัษฎ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
รศ.ดร.วิทยา	เมฆขำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ดร.กาญจนา	โพธิวิชยานนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
อาจารย์ศรายุทธ	ขวัญเมือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กองบรรณาธิการภายนอกมหาวิทยาลัย

ศ.ดร.จำนงค์	อดิวิวัฒนสิทธิ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รศ.สิทธิพันธ์	พุทธหุน	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ดร.ทักษิณา	แสนเย็น	มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น
ดร.จิตภา	เร่งมีศรีสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ดร.สมพงษ์	เกษานุช	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ดร.พงศ์สุภา	เฉลิมกลิ่น	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
ดร.ธีรดนัย	กัปโก	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กำหนดการตีพิมพ์เผยแพร่: วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พิมพ์เผยแพร่ 2 ฉบับต่อปี

ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม

การเผยแพร่

จัดส่งให้ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผู้ที่สนใจสามารถค้นหาที่

<https://so04.tci-thaijo.org/index.php/polssru>

ติดต่อกองบรรณาธิการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ศูนย์การศึกษาจังหวัดอุดรธานี

707 ม.3 ถ.เลี้ยวเมืองอุดรธานี-สามพร้าว ต.สามพร้าว อ.เมือง จ.อุดรธานี 41000

โทรศัพท์: 042-129556, 097-9359356 โทรสาร: 042-129662

Website: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/polssru>

E-mail: touch_life@outlook.co.th

บทความทุกเรื่องที่ตีพิมพ์ได้จะต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 2 ท่าน
ทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของบรรณาธิการ

บทบรรณาธิการ

วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2561 มีวัตถุประสงค์ของการจัดทำวารสารเพื่อเป็นสื่อการแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ผลงานวิจัยและบทความทางวิชาการของอาจารย์ นักวิชาการ และนักศึกษาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดังนั้น ในการจัดทำวารสารดังกล่าวให้ได้คุณภาพและมาตรฐานตามตัวชี้วัดที่ถูกต้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ได้กำหนดไว้ทางกองบรรณาธิการมีกระบวนการจัดทำวารสารตั้งแต่การรับบทความผ่านการกลั่นกรองจากกองบรรณาธิการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาที่เกี่ยวข้องที่จะพิจารณาบทความแต่ละบทความ ดังปรากฏในหน้าสารบัญ และประกอบไปด้วยบทความทั้งหมด 6 บทความ

กองบรรณาธิการวารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ขอขอบคุณผู้เขียนบทความทุกท่านที่ให้ความสนใจส่งบทความมาลงตีพิมพ์เผยแพร่ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในการพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงวารสารให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป และขอขอบคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ให้การสนับสนุนมาโดยตลอด

ดร.ณัฐชัย เอกนราจินดาวัฒน์

บรรณาธิการ

สารบัญ	
บทนำ	I
บทบรรณาธิการ	III
สารบัญ	IV
ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี Factors Relating to Social Welfare Needs of Disabled People in Nonthaburi Province	1
ชานนท์ คันธฤทธิ	
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสอง Factors Affecting Buying Decisions of Bangyai Square B2 Condominium	17
รุ่งโรจน์ สงสระบุญ	
ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชนในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร Factors that affect the buying choices of fresh food of people in the Lad Phrao, Bangkok	25
เพียว สนสาชา	
การวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ The Analysis of The Return and Risk of Investment in Commercial Bank Security	35
พีระพงษ์ แซ่จู้	
ปัจจัยอันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ศึกษาเฉพาะผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในเขตเลือกตั้งที่ 1 Factors Affected to People's Participation in Election of Municipality Member, PranakornSriayutthaya Municipality, Pranakornsriayuttha District, Pranakornsriayuttha Province in Election District 1	47
วิชัย มีสุข	
การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) Planning personal Financials Bangkok Life Assurance Public Company Limited	56
อรินทร อุดมเชียร	
คำแนะนำการส่งบทความ	V
ตัวอย่างการเขียนบทความเพื่อลงตีพิมพ์	XII

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี

Factors Relating to Social Welfare Needs of Disabled People in Nonthaburi Province

ชานนท์ คันธฤทธิ

วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี และ 2) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี โดยคำนวณจากสูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) และดำเนินการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Chi-Square (χ^2) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product moment correlation) วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และมีความคิดเห็นต่อความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรีโดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคล ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และประเภทความพิการกับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรีโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านสุขภาพอนามัย 3) ด้านที่อยู่อาศัย 4) ด้านการทำงานและการมีรายได้ และ 5) ด้านบริการสังคม

คำสำคัญ : ความต้องการ, สวัสดิการทางสังคม, ผู้พิการ

Abstract

The purposes of this research are that to : 1) to study social welfare needs of the disable in Nonthaburi, and 2) to study the factors relating to social welfare needs of disable people in Nonthaburi province. The sample used in this study disabled with the identification of people with disabilities at 20 years old. The results calculated by the formula of Taro Yamane by was using simple random sampling for 400 sampled values. The statistics used were analyzing for frequencies, percentage, mean, standard deviation, chi-square (χ^2), and pearson's product moment correlation. The analyzed statistics were calculating by computer program called statistical package.

The results showed that the respondents with an opinion on social factors the overall moderate when specifically considered that was moderated on all sides and opinions on the social welfare needs of the disabled in Nonthaburi overall and in the high level.

The analysed of the relationship between personal status such as gender, age, education, occupation, marital status, and average income per month and type might be were of disabled with social welfare needs of disabled people in Nonthaburi province the relationship between the level of statistical significance. 05. The relationship between social factors and social welfare needs might be disabled in Nonthaburi to overview the relationship is relatively low. When will have been the considering it was found that the relationship will have been relatively low five areas such as 1) education, 2) health, 3) the housing 4) work and earn, and 5) social service.

Keywords : needs, social welfare, disabled people.

บทนำ

ในอดีตที่ผ่านมาคนพิการเป็นทรัพยากรบุคคลซึ่งมักถูกมองด้วยความเชื่อ และทัศนคติในเชิงลบว่า เป็นบุคคลที่ไร้ความสามารถ เป็นภาระของครอบครัวไม่ได้รับการเลี้ยงดูและการยอมรับให้อยู่ร่วมในสังคมหรือทำกิจกรรมในสังคมได้เหมือนคนทั่วไป สำหรับประเทศไทยได้มีการพัฒนาด้านกฎหมายเพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้มีบทบัญญัติเพื่อคุ้มครองสิทธิคนพิการโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา 30 กำหนดให้การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องความพิการ จะกระทำได้ และมาตรา 54 กำหนดให้คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ รวมทั้งบุคคลวิกลจริตย่อมได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ และมาตรา 80 (1) กำหนดให้รัฐต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่คนพิการหรือทุพพลภาพให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและสามารถพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้ตราขึ้นโดยมีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมและพัฒนา

คุณภาพชีวิตคนพิการในทุกระดับให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และกำหนดแนวทางการคุ้มครองคนพิการเพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุสภาพทางกายหรือสุขภาพรวมทั้งกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิคนพิการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพทั่วถึงเหมาะสม และเป็นธรรมทั้งทางด้านการแพทย์ การศึกษา ฯลฯ (นารถรัตน์ กาญจนพันธ์, 2555)

จากจำนวนคนพิการที่เพิ่มขึ้นและความพิการที่หลากหลายนี้ ก่อให้เกิดความต้องการปัจจัยขั้นพื้นฐานเพื่อให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตได้เยี่ยงคนปกติ ไม่ว่าจะเป็นการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิต เช่น ห้องน้ำ ทางลาด ฯลฯ การส่งเสริมด้านการศึกษา อาชีพ บริการทางการแพทย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการแพทย์ เรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล อุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการ การสนับสนุนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการ ฯลฯ ที่มีความเหมาะสมกับความพิการเพื่อให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ ตลอดจนสามารถเข้าถึงการบริการและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการที่รัฐจัดให้ประชาชนทุกคนได้อย่างเท่าเทียมกัน ด้วยคนพิการที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นและมีความต้องการที่แตกต่าง ทำให้คนพิการส่วนใหญ่ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการที่รัฐจัดให้ แม้ว่าจะมีระบบสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อรองรับ เช่น ระบบหลักประกันสุขภาพ ระบบประกันสังคม ฯลฯ แต่ระบบสวัสดิการดังกล่าวก็ยังไม่สามารถจัดบริการเพื่อให้ครอบคลุมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนพิการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันจึงนับได้ว่าเป็นความท้าทายหนึ่งของหน่วยงานภาครัฐที่จะพัฒนาระบบสวัสดิการและบูรณาการงานร่วมกันอย่างมีระบบ เพื่อให้คนไทยทุกคนได้เข้าถึงบริการอย่างเหมาะสมและมีความเท่าเทียมกัน (ดารารัตน์ ทิพย์วงศ์, 2551)

ด้วยปัญหาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ของทุกคน โดยสามารถเปิดมุมมองในสังคมให้เห็นคุณค่าของคนพิการที่มีอยู่ในชุมชน อันจะนำไปสู่การเอื้อเพื่อและการให้โอกาสที่เท่าเทียมกัน ทั้งนี้เพื่อให้คนพิการลุกขึ้นสู้ชีวิต สามารถช่วยเหลือตนเองได้มากที่สุด และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ อายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี มีจำนวนทั้งสิ้น 17,977 คน (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ณ วันที่ 2 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี โดยคำนวณจากสูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ดำเนินการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มที่สมาชิกทุกหน่วยของประชากรที่มีจำนวนไม่มากนัก แต่มีโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน และเป็นอิสระจากกันที่จะได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเหมาะสมสำหรับใช้กับประชากรที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2. ขอบเขตตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และประเภทความพิการ

2. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ แรงสนับสนุนด้านสิ่งของ แรงสนับสนุนด้านแรงงาน แรงสนับสนุนด้านการเงิน แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และแรงสนับสนุนด้านความรัก และความอบอุ่น

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการใน จังหวัดนนทบุรี ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมี รายได้ ด้านบริการสังคม และด้านนันทนาการ

3. ขอบเขตด้านเวลา การเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามเริ่มตั้งแต่ส่งแบบสอบถามจนถึงการรวบรวมข้อมูล กลับมาวิเคราะห์ผล ใช้ระยะเวลาระหว่างเดือนมกราคม ถึง เดือนพฤษภาคม 2558

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับผู้พิการ

ความหมายของผู้พิการ

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (2550) ผู้พิการ หมายถึง บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญาการเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านใดด้านหนึ่งเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

ประเภทและหลักเกณฑ์คนพิการแบ่งเป็น 5 ประเภท (เจน จูประเสริฐ, 2546) ดังนี้

1. คนพิการทางการมองเห็น ได้แก่ คนที่มีสายตาข้างที่ตีกว่าเมื่อใช้แว่นสายตาธรรมดาแล้วมองเห็นน้อยกว่า 6/8 หรือ 20/70 ลงไปจนมองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่างหรือคนที่มีสายตาแคบกว่า 30 องศา

2. คนพิการทางการได้ยินและการสื่อความหมาย ได้แก่ คนที่ได้ยินเสียง ที่มีความถี่ 500 เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ตีกว่าที่มีความเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

2.1 สำหรับเด็กอายุไม่เกิน 7 ปี เกิน 40 เดซิเบลขึ้นไปจนไม่ได้ยินเสียง

2.2 สำหรับคนทั่วไปเกิน 55 เดซิเบลขึ้นไปจนไม่ได้ยินเสียงหรือคนที่มีความผิดปกติหรือความบกพร่องในการเข้าใจ หรือการใช้ภาษาพูดจนไม่สามารถสื่อความหมายกับบุคคลอื่นได้

3. คนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว ได้แก่ คนที่มีความผิดปกติ หรือความบกพร่องของร่างกายที่เห็นได้ชัดเจน และไม่สามารถประกอบกิจวัตรหลักประจำวันได้หรือคนที่มีการสูญเสียความสามารถในการเคลื่อนไหว มือ แขน ขา หรือลำตัว อันเนื่องมาจากแขนขาต หรือขาขาดอัมพาต หรืออ่อนแรง โรคข้อหรืออาการปวดเรื้อรัง รวมทั้งโรคระบบเรื้อรังของระบบการทำงานของร่างกายอื่นๆ ที่ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจวัตรหลักประจำวัน หรือดำรงชีวิตในสังคมเยี่ยงคนปกติได้

4. คนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ได้แก่ คนที่มีความผิดปกติหรือ บกพร่องทางจิตหรือสมองในส่วนของการเรียนรู้ อารมณ์ ความคิด จนไม่สามารถ ควบคุมความประพฤติที่จำเป็นในการดูแลตนเอง หรืออยู่ร่วมกับผู้อื่น

5. คนพิการทางสติปัญญาและการเรียนรู้ ได้แก่ คนที่มีความผิดปกติหรือความบกพร่องทางสติปัญญาหรือสมองจนไม่สามารถเรียนรู้ด้วยวิธีการศึกษาปกติได้

2. แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการ

กิตติพัฒน์ นนทปัทมเดช (2550) กล่าวว่า “สวัสดิการ” หมายถึง ความต้องการทำให้ประชาชนในสังคมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งประชาชนควรจะได้รับ การดูแลจากสังคมอย่างครอบคลุม ได้แก่

1. การมีสุขภาพที่ดี
2. การได้รับการศึกษาที่ดี
3. การมีที่อยู่อาศัย
4. การมีงานทำ มีรายได้พอเลี้ยงตนเองและครอบครัว โดยที่มาของรายได้ต้องไม่เป็นเหตุให้ต้องเสื่อมเสียความเป็นมนุษย์

5. การได้รับความมั่นคงทางสังคม แยกได้เป็น 2 ระบบ คือ การประกันสังคมเป็นสวัสดิการสำหรับคนทำงาน และการสงเคราะห์เป็นสวัสดิการที่ให้แก่ประชาชนที่ยากลำบาก ไม่มีรายได้ประจำ

6. การได้รับบริการทางสังคม เมื่อประชาชนมีความต้องการทางสังคมพิเศษ ไม่ว่าประชาชนนั้นจะมีประกันสังคมหรือไม่ก็ตาม

7. นันทนาการอันเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการเจริญงอกงาม ซึ่งไม่เป็นเหตุให้ต้องเสื่อมเสียศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์การให้ความหมายของงานสวัสดิการสังคมในทุกมิติ จึงเกี่ยวข้องกับกลไกของนโยบายรัฐ กลไกการบริหารจัดการ กลไกการดำเนินงานให้มีสวัสดิภาพ ประสิทธิผล โดยทั่วไปงานสวัสดิการสังคมทั่วโลกจึงเลือกทำเฉพาะด้านหลักที่น่าจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในสังคม เช่น ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านที่อยู่อาศัย การจัดสวัสดิการจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบทุกด้านให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะการสร้างนโยบายสาธารณะ ให้เรื่องสวัสดิการเป็นแบบสากลมากขึ้น และกระจายความรับผิดชอบทางสังคมสู่ภาคส่วนต่าง ๆ

ดาร์เรตัน ทิพย์วงศ์ (2550) กล่าวว่า องค์ประกอบของสวัสดิการสังคมเท่าที่พบมีอยู่ด้วยกันสองแบบ คือ 1) กำหนดตามความหมายที่เป็น และ 2) กำหนดตามความหมายที่เป็นกิจกรรม โครงการหรือบริการที่มีความหมายแคบกว่าความหมายแรก ซึ่งมักกำหนดตามพระราชบัญญัติความมั่นคงทางสังคม (Social Security Act, 1935) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ดังนั้น องค์ประกอบของสวัสดิการสังคมตามความหมายแรก หรือความหมายกว้างจะประกอบด้วยปัจจัยด้านต่าง ๆ 7 ประการ โดยถือว่า ประชาชนจะมีความเป็นอยู่ที่ดีได้จำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ คือ

1. การศึกษา (Education)
2. สุขภาพอนามัย (Health)
3. ที่อยู่อาศัย (Housing)
4. การทำงานและการมีรายได้ (Employment and Income Maintenance)

5. ความมั่นคงทางสังคม (Social Security)
6. บริการสังคม (General Social Services)
7. นันทนาการ (Recreation)

3.ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์

3.1 ทฤษฎีความต้องการ Maslow (Maslow's Need Hierarchy) Maslow ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์มี 5 ขั้นตอนตามลำดับ (เอ็งทิพย์ ไตรบำรุง, 2550) ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological needs) คือ ความต้องการตอบสนองทางร่างกายพื้นฐาน ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ อุณหภูมิที่เหมาะสม การบรรเทาความเจ็บปวดต่าง ๆ เป็นต้น
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety and security needs) คือ ต้องการการป้องกันอันตราย ความต้องการมีอิสระ และปลอดภัยจากภัยคุกคามต่าง ๆ
3. ความต้องการความเป็นเจ้าของและความรัก (Belongingness, social and love needs) ความรู้สึกว่าได้ได้รับความเป็นมิตร ความรักและมีส่วนร่วมในการเข้าเป็นสมาชิกกับกลุ่ม ต้องการเพื่อน ต้องการงาน ผู้ร่วมงาน ต้องการครอบครัว
4. ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ (Self-esteem needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตน
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดในชีวิต เป็นความต้องการที่เกี่ยวกับการทำงานที่ตนเองชอบหรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

3.2 ทฤษฎีความต้องการของ Alderfer (Alderfer's ERG Needs Theory) Alderfer ได้คิดทฤษฎีความต้องการที่เรียกว่า ทฤษฎี ERG (ERG : Existence-Relatedness-Growth Theory) โดยแบ่งความต้องการของมนุษย์ เป็น 3 ประการ (เอ็งทิพย์ ไตรบำรุง, 2550) ดังนี้

1. ความต้องการมีชีวิตอยู่ (Existence needs) เป็นความต้องการที่ตอบสนองเพื่อให้มีชีวิตอยู่ต่อไป ได้แก่ ความต้องการทางกายและความต้องการความปลอดภัย
2. ความต้องการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น (Relatedness needs) เป็นความต้องการของบุคคล ที่จะมามีมิตรสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างอย่างมีความหมาย
3. ความต้องการเจริญก้าวหน้า (Growth needs) เป็นความต้องการสูงสุด รวมถึงความต้องการได้รับความยกย่อง และความสำเร็จในชีวิต

3.3 ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของ Mc Clelland (Mc Clelland's Achievement Motivation Theory) Mc Clelland ได้กล่าวเน้นถึงความต้องการไว้ 3 ประเภท (เอ็งทิพย์ ไตรบำรุง, 2550) คือ

1. ความต้องการประสบความสำเร็จ (Needs for achievement) เป็นความต้องการมีผลงานและบรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนา
2. ความต้องการมิตรสัมพันธ์ (Needs for affiliation) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น
3. ความต้องการอำนาจ (Needs for power) เป็นความต้องการมีอิทธิพลและครอบงำเหนือผู้อื่น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีความต้องการของ มาสโลว์ (Maslow) ทฤษฎี ERG ของ เคลตัน อัลเดอร์เฟอร์ (Clayton Alderfer) และทฤษฎีความต้องการแสวงหาของ แมคเคลแลนด์ (McClelland) เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และจะได้ทราบว่าความต้องการของคนพิการมีความสอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นอย่างไรบ้าง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอื้องทิพย์ ไตรบำรุง (2550) ได้ศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านอาชีพ เมื่อพิจารณาความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมด้านการแพทย์และด้านสังคม อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความต้องการสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาและด้านอาชีพ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง

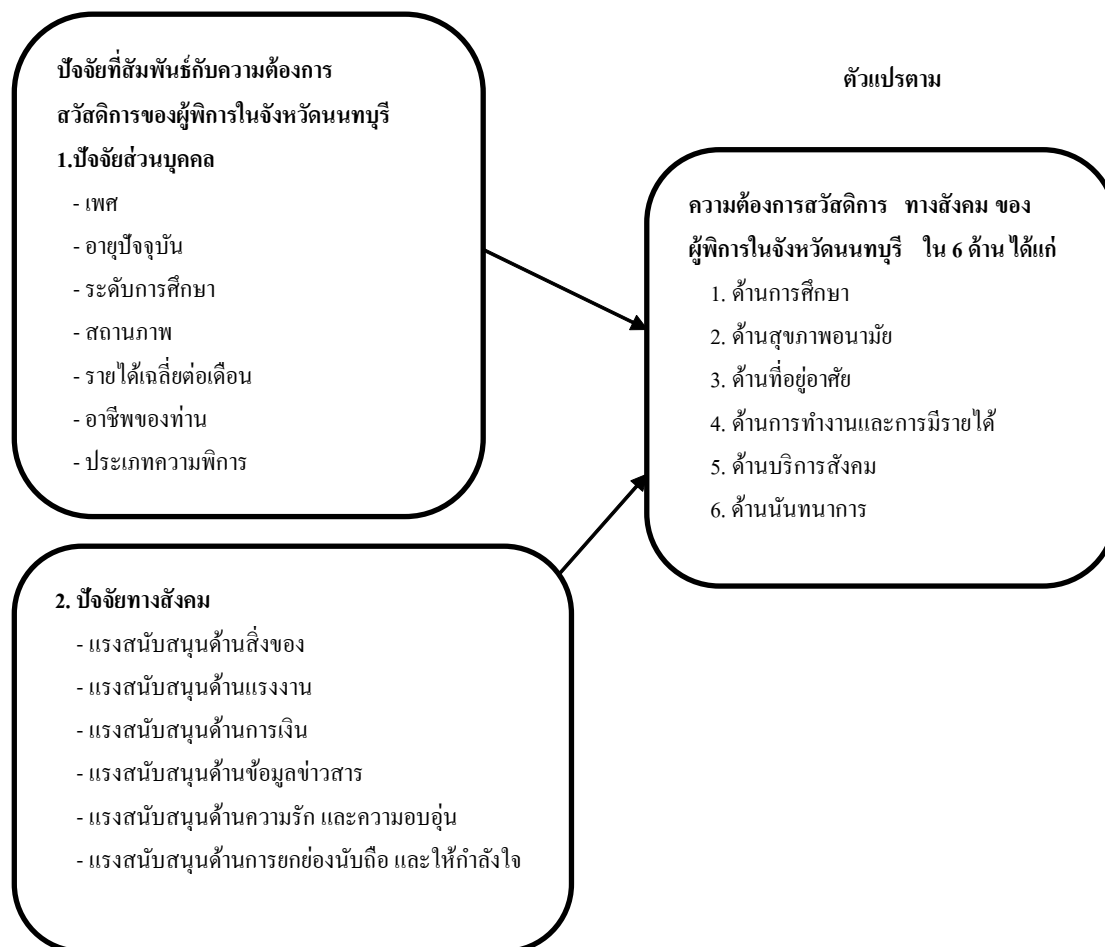
จิราภรณ์ งอยกุลกิจ (2557) ได้ศึกษาความต้องการสวัสดิการของคนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 6 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมีรายได้ ด้านนันทนาการและด้านกระบวนการยุติธรรมและบริการสังคมทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ คนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน จำนวน 135 คน ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ต้องการรับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการเพิ่ม รองลงมา คือ ต้องการให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าไปดูแลให้ทั่วถึง และต้องการให้จัดกิจกรรมและตรวจสุขภาพให้กับคนพิการ ตามลำดับ

ดารารัตน์ ทิพย์วงศ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในอำเภอมะเข่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการศึกษาพบว่า ในด้านสวัสดิการความช่วยเหลือด้านการแพทย์ ผู้พิการได้รับในเชิงการตรวจวินิจฉัยและการรักษาพยาบาล ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้พิการ สำหรับสวัสดิการที่ผู้พิการต้องการเป็นอันดับต้นๆ แต่รัฐไม่ได้จัดสรรให้คือ การซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องช่วย โดยไม่คิดมูลค่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสวัสดิการด้านการแพทย์อื่นๆ ได้แก่ การมีแพทย์เฉพาะทางฟื้นฟูในพื้นที่ ในด้านสวัสดิการความช่วยเหลือด้านอาชีพ ส่วนที่รัฐจัดให้ได้ตรงกับความต้องการของผู้พิการแล้วคือ การฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย และการจ้างงาน แต่สิ่งที่ผู้พิการต้องการแต่รัฐยังไม่ได้เข้าไปช่วยเหลือ คือการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เช่น การช่วยจัดหาตลาด เป็นต้น นอกจากนี้ผู้พิการเสนอแนะให้รัฐช่วยจัดหางานในท้องที่ให้แก่ผู้พิการ ในด้านสวัสดิการความช่วยเหลือทางสังคม สิ่งที่ผู้พิการต้องการมากที่สุดคือ การจัดสรรเบี้ยยังชีพคนพิการ ซึ่งพบว่ายังมีการจัดสรรไม่ทั่วถึงและเพียงพอ สำหรับสวัสดิการที่ผู้พิการต้องการแต่รัฐยังไม่มีการจัดให้คือ การให้คำปรึกษาแนะนำจากนักสังคมสงเคราะห์สำหรับปัญหาอุปสรรคในการได้รับสวัสดิการพบว่า ด้านการแพทย์ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาและได้รับความช่วยเหลือที่เพียงพอ ด้านอาชีพพบว่า ผู้พิการที่ประกอบอาชีพมีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องมือในการทำงานไม่เหมาะสม ส่วนผู้พิการที่ไม่ได้ประกอบอาชีพจะมีปัญหาเกี่ยวกับการไม่มี

แหล่งฝึกอาชีพในท้องถิ่น ด้านสังคมพบว่า ปัญหาของผู้พิการส่วนใหญ่ ได้แก่ การจัดสรรเบี้ยยังชีพที่ทั่วถึงและเพียงพอ ปัญหาของงานสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐในปัจจุบันเนื่องมาจากการกำหนดนโยบายจากส่วนกลาง โดยกระจายความช่วยเหลือที่เป็นรูปแบบเดียวกันแก่ผู้พิการทั่วทั้งประเทศ โดยไม่ได้พิจารณาความเหมาะสม ตามภูมิประเทศ สภาพแวดล้อมวัฒนธรรมประเพณี และลักษณะการใช้งาน ความแตกต่างในประเภทของความพิการและระดับความพิการก็เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลให้ความต้องการของผู้พิการมีความต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงความต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐที่ผู้พิการได้รับ และปัญหาของผู้พิการในการได้รับสวัสดิการดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่แนวทางการจัดสวัสดิการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้พิการในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีความต้องการของ มาสโลว์ (Maslow) ทฤษฎี ERG ของ เคลตัน อัลเดอร์เฟอร์ (Clayton Alderfer) และทฤษฎีความต้องการแสวงหาของ แมคคลีแลนด์ (McClelland) โดยผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษา ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้พิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการมีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี มีจำนวนทั้งสิ้น 17,977 คน คน (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ณ วันที่ 2 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี โดยคำนวณจากสูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ดำเนินการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มที่สมาชิกทุกหน่วยของประชากรที่มีจำนวนไม่มากนัก แต่มีโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน และเป็นอิสระจากกันที่จะได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเหมาะสมสำหรับใช้กับประชากรที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2. ขั้นตอนการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้รับการปรับปรุงและผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วนำไปหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม จากนั้นนำไปทดลอง (Try out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่กำหนดไว้ในการศึกษา ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยมีวิธีการสร้างและมีลักษณะแบบสอบถาม ดังนี้

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางสังคม โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตรฐานส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตรฐานส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้ 1) ผู้วิจัยได้จัดหาทีมงานในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยอบรมแนะนำทีมงานให้เข้าใจแบบสอบถามและทดสอบจนเชื่อว่ามี ความชำนาญก่อนการออกเก็บจริงในพื้นที่ ได้แก่ ที่ว่าการอำเภอจังหวัดนนทบุรี โรงพยาบาลในเขตจังหวัดนนทบุรี และประกันสังคมจังหวัดนนทบุรี 2) ทีมงานทำการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด ตามเขตพื้นที่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และ 3) นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็น ค่าร้อยละ (Percentage)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม และความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการใน จังหวัดนนทบุรี โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตรฐานส่วนประเมิณค่า (Rating Scale) ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการ ในจังหวัดนนทบุรี วิเคราะห์โดยใช้ค่า Chi -Square (χ^2) แปร

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการ ในจังหวัดนนทบุรี วิเคราะห์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product moment correlation)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับ การศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และประเภทความพิการ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.00 โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.75 ซึ่งส่วนใหญ่มี การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) คิดเป็นร้อยละ 22.25 ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 56.25 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 4,001-5,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 16.75 รวมทั้งส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 21.25 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พิการทางการได้ยิน คิด เป็นร้อยละ 19.50 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยภาพรวม และราย ด้าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางสังคมโดยภาพรวม และราย ด้าน

ปัจจัยทางสังคม	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
เฉลี่ยรวมแรงสนับสนุนด้านสิ่งของ	2.91	1.09	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมแรงสนับสนุนด้านแรงงาน	2.97	1.11	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมแรงสนับสนุนด้านการเงิน	2.76	1.03	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมแรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	2.54	1.04	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมแรงสนับสนุนด้านความรัก และความอบอุ่น	2.92	1.14	ปานกลาง
โดยภาพรวม	2.82	0.94	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปาน กลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

3. ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรีโดยภาพรวม และรายด้าน

ความต้องการสวัสดิการทางสังคม ของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
เฉลี่ยรวมด้านการศึกษา	4.28	0.73	มาก
เฉลี่ยรวมด้านสุขภาพอนามัย	4.35	0.90	มาก
เฉลี่ยรวมด้านที่อยู่อาศัย	4.14	1.10	มาก
เฉลี่ยรวมด้านการทำงานและการมีรายได้	4.35	0.88	มาก
เฉลี่ยรวมด้านบริการสังคม	4.19	0.99	มาก
โดยภาพรวม	4.26	0.69	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรีโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน

4. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคลกับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรีโดยจำแนกตามด้านต่างๆ ปรากฏผลดังนี้

1. ด้านเพศ พบว่า มีความสัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมีรายได้ และด้านบริการสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ด้านอายุ พบว่า มีความสัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมีรายได้ และด้านบริการสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ด้านระดับการศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมีรายได้ และด้านบริการสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ด้านสถานภาพ พบว่า มีความสัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมีรายได้ และด้านบริการสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า มีความสัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมีรายได้ และด้านบริการสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ด้านอาชีพ พบว่า มีความสัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมีรายได้ และด้านบริการสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ด้านประเภทความพิการ พบว่า มีความสัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมีรายได้ และด้านบริการสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี ปรากฏผล ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างภาวะปัจจัยทางสังคมกับ ความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี

ปัจจัยทางสังคม	ความต้องการสวัสดิการทางสังคม ของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี					
	โดย ภาพรวม	ด้าน การศึกษา	ด้าน สุขภาพ อนามัย	ด้าน ที่อยู่ อาศัย	ด้าน การทำงานและ การมีรายได้	ด้าน บริการ สังคม
โดยภาพรวม	-.324*	-.268*	-.250*	-.390*	-.142*	-.147*
เฉลี่ยรวมแรงสนับสนุน ด้านสิ่งของ	-.355*	-.263*	-.298*	-.438*	-.186*	-.122*
เฉลี่ยรวมแรงสนับสนุน ด้านแรงงาน	-.315*	-.250*	-.246*	-.409*	-.117*	-.132*
เฉลี่ยรวมแรงสนับสนุน ด้านการเงิน	-.267*	-.228*	-.214*	-.329*	-.095	-.120*
เฉลี่ยรวมแรงสนับสนุน ด้านข้อมูลข่าวสาร	-.140*	-.172*	-.079	-.150*	-.048	-.081
เฉลี่ยรวมแรงสนับสนุน ด้านความรัก และความ อบอุ่น	-.330*	-.253*	-.245*	-.368*	-.168*	-.183*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -.324$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันทุก 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -.268$) 2) ด้านสุขภาพอนามัย มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -.250$) 3) ด้านที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์

อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -.390$) 4) ด้านการทำงานและการมีรายได้ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -.142$) และ 5) ด้านบริการสังคมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -.147$)

อภิปรายผลการวิจัย

ด้านการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ต้องการให้จัดบริการในด้านการศึกษาเพื่อสร้างทางเลือกในการประกอบอาชีพใหม่ที่เหมาะสมกับคนพิการ และต้องการให้มีการจัดการศึกษาแก่คนพิการในสถานศึกษาของรัฐทุกระดับ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายซึ่งสอดคล้องกับดนัยพัชร ชวัญมงคล (2556) กล่าวว่า ผู้พิการมีความต้องการด้านการศึกษาในพื้นที่เทศบาลตำบลตาจ่ง เพราะคนพิการส่วนใหญ่เรียนระดับประถมศึกษา และบางส่วนไม่ได้เรียนหนังสือ คนพิการที่ขาดโอกาสทางการศึกษา จึงมีความต้องการที่จะศึกษา และด้วยความพิการและฐานะยากจนทำให้การเดินทางไปศึกษาศูนย์การเรียนรู้เพื่อคนพิการยากลำบาก คนพิการจึงอยากให้มีหน่วยบริการทางการศึกษาเคลื่อนที่มายังชุมชนตนเอง และมีผู้ให้คำปรึกษาทางด้านการศึกษา คนพิการเห็นความสำคัญของการศึกษา ในปัจจุบันการศึกษาเปิดกว้างสำหรับให้คนพิการได้ศึกษาหาความรู้ รวมทั้งสถานศึกษาได้เปิดโอกาสให้มีการเรียนร่วมกันระหว่างคนพิการกับคนปกติ จึงทำให้คนพิการมีความต้องการมาก ด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ต้องการให้จัดบริการรถรับส่งผู้ป่วยคนพิการกรณีฉุกเฉิน ต้องการได้รับการรักษาพยาบาลจากแพทย์ผู้ชำนาญเฉพาะทางโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และต้องการได้รับความสะดวกโดยมีสถานบริการสาธารณสุขใกล้บ้าน สอดคล้องกับเอื้องทิพย์ ไตรบำรุง (2550) พบว่า ต้องการให้มีแพทย์หรือเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์คอยตรวจสุขภาพ และเยี่ยมบ้านคนพิการเป็นประจำทุกเดือน ควรจัดให้มีศูนย์บริการทางการแพทย์สำหรับคนพิการในชุมชน ต้องการได้รับการเอาใจใส่และความช่วยเหลือ เมื่อไปขอรับบริการทางการแพทย์ที่โรงพยาบาล ต้องการให้ระบบบริการทางการแพทย์เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ต้องการให้คนพิการสามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐทุกแห่งโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ด้านที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ต้องการให้จัดบริการที่พักสำหรับคนพิการในรูปแบบสถานสงเคราะห์ และต้องการให้จัดบริการซ่อมแซมบ้านพักคนพิการ ซึ่งสอดคล้องกับอนัญญา เจียนรัมย์ (2557) พบว่า คนพิการมีความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนพิการส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีรายได้จากเบี้ยยังชีพและบุตรหลานให้เพียงเล็กน้อย ซึ่งทำให้คนพิการไม่เงินพอเพียงที่จะนำมาซ่อมแซมหรือปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของตนให้มีความมั่นคง ปลอดภัยและเหมาะสมกับสภาพความพิการของตน จึงส่งผลให้ความต้องการด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ด้านการทำงานและการมีรายได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ต้องการให้รัฐสนับสนุนงบประมาณหรือจัดหาแหล่งเงินทุนกู้ยืม เพื่อนำไปฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ เพื่อให้เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ต้องการฝึกอาชีพในสถานประกอบการของรัฐ โดยมีความเหมาะสมกับประเภทความพิการ และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และต้องการให้มีการจัดเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับอาชีพสำหรับคนพิการผ่านทางวิทยุ โทรทัศน์หรือสิ่งพิมพ์ต่างๆ และสอดคล้องกับเอื้องทิพย์ ไตรบำรุง (2550) พบว่า มีความต้องการมีงานทำ ต้องการประกอบอาชีพอิสระ และต้องการให้ศูนย์การฝึกอาชีพสำหรับคนพิการในชุมชน ต้องการได้รับความช่วยเหลือเรื่องเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ ตลอดจนต้องการสถานที่หรือร้านสำหรับใช้ประกอบอาชีพเป็นของตนเอง และต้องการให้เจ้าหน้าที่มาให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพ และ

จัดหาตลาดในการส่งสินค้าให้สำหรับคนพิการ ด้านบริการสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ต้องการให้เพิ่มเงินเบี้ยยังชีพรายเดือนแก่คนพิการ ต้องการให้จัดบริการเครื่องอุปโภคบริโภค ต้องการให้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่สาธารณะแก่คนพิการ เช่น ถนน ทางเดิน อาคาร ห้องสุขา และต้องการให้มีหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบช่วยเหลือคนพิการ ซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และการถูกทอดทิ้ง ซึ่งสอดคล้องกับดัชนีพัชร์ ชวีญมงคล (2556) พบว่า ในสถานการณ์สังคมเศรษฐกิจในปัจจุบันค่าครองชีพได้ปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตมีราคาสูงขึ้น และคนพิการส่วนมากไม่ได้อยู่เพียงลำพัง ยังมีครอบครัวอยู่ร่วมกัน ความต้องการส่วนใหญ่ของคนพิการ ต้องการความช่วยเหลือด้านสงเคราะห์ครอบครัว และต้องการได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการเพิ่ม อาจเนื่องมาจากรายได้เป็นปัจจัยพื้นฐานของชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่การมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และเป็นสิ่งที่จะทำให้คนพิการมีโอกาสดำเนินการตอบสนองความต้องการในด้านต่างๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 หน่วยงานภาครัฐควรมีการวางแผนจัดการบริการด้านสวัสดิการสังคม โดยเน้นความต้องการของคนพิการเป็นหลัก เพื่อจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการให้ครอบคลุมทุกด้าน โดยเฉพาะการบริการทางสังคมทั่วไปของคนพิการ เช่น ความช่วยเหลือด้านสงเคราะห์ครอบครัว ด้านการได้รับสิทธิประโยชน์ นอกจากนั้นต้องการให้มีอาสาสมัครบริการดูแลคนพิการ มีกิจกรรมเยี่ยมบ้านคนพิการ และมีกองทุนสวัสดิการชุมชนเพื่อช่วยเหลือคนพิการกรณีเจ็บป่วย เสียชีวิต จัดทำโครงการตามแผนงานเพื่อให้คนพิการได้รับรู้ในเรื่องสวัสดิการต่างๆ โดยเฉพาะด้านบริการสังคมทั่วไป

1.2 หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีการจัดกิจกรรมวันคนพิการ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มคนพิการหรือชมรมคนพิการ เพื่อช่วยเหลือกันเอง ตลอดจนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม เพื่อให้เกิดความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ช่วยพัฒนาความสามารถ ช่วยให้คนพิการมีโอกาสไม่น้อยกว่าคนปกติ และเพื่อให้คนพิการได้เห็นคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของสังคม

1.3 หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนให้คนพิการได้รับการศึกษามากขึ้น นอกจากจะทำให้คนพิการมีโอกาสในการประกอบอาชีพที่มั่นคง มีรายได้มากขึ้นแล้ว ยังทำให้คนพิการมีการรับรู้และการใช้สิทธิต่างๆ ได้ตามสิทธิที่คนพิการพึงได้รับ ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของคนพิการอีกด้วย โดยควรเน้นที่การให้การศึกษาอกระบบ เช่น การศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาตลอดชีวิตหรือการอบรมวิชาชีพระยะสั้น ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างความต้องการของคนพิการแต่ละบุคคลด้วย

1.4 ควรมีการประเมินการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขการจัดบริการให้คนพิการได้รับความพึงพอใจสูงสุด และสอดคล้องกับความต้องการของคนพิการ

1.5 หน่วยงานภาครัฐ ควรจัดให้มีทีมแพทย์ในการตามเยี่ยมผู้พิการโดยเฉพาะ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ อาทิ การดูแลสุขภาพอนามัยส่วนบุคคลของผู้พิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพ การป้องกัน/

การแก้ไขความพิการ ระเบียบและเงื่อนไขการขอรับอุปกรณ์ช่วย เป็นต้น และมีจุดบริการผู้พิการที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย และสะดวก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยถึงความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตจังหวัดใกล้เคียงเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการของคนพิการ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยถึงปัจจัย สภาพปัญหา และแนวทางการแก้ไข ที่มีผลกระทบต่อการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการ ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี เพื่อนำไปสู่การตอบสนองความต้องการของคนพิการได้อย่างแท้จริง

2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือของผู้พิการ รวมทั้งความถี่ของการได้รับบริการ เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

เจน จูประเสริฐ .(2546).ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกีดสิทธิในการประกอบอาชีพของคนพิการในภาครัฐ.วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เอื้องทิพย์ ไตรบำรุง. (2550). การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลนครราชสีมำ จังหวัดนครราชสีมา.หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ.ข้อมูลประมวลผลจากฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการ.ณ สืบค้น วันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 จาก <http://nep.go.th/th/disability-statistic>

กิตติพัฒน์ นนทบุรีมธุลย์. (2550). สวัสดิการสังคมเพื่อคนด้อยโอกาส. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิราภรณ์ งอยกุลจิกร. (2557). ความต้องการสวัสดิการของคนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์.การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15 : The 15th Graduate Research Conferences มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

दनัยพัชร ชวัญมงคล .(2556).ความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลตำบลตาจ่ง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์.หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ดารารัตน์ ทิพย์วงศ์ .(2550).ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในอำเภอมะเริ่ง จังหวัดแม่ฮ่องสอน.หลักสูตรสาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาธาณสุข มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นายรัตน์ กาญจนพันธ์.การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของผู้พิการและผู้ทุพพลภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550.หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2555.

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่ 61 ก. (27 กันยายน 2550) :หน้า 8.

พิทยา บรรวัฒนา.(2544).รัฐประศาสนศาสตร์ ทฤษฎีและแนวการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนัญญา เจียนรัมย์ .(2557).ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีที่ 25 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน.

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสอง

Factors Affecting Buying Decisions of Bangyai Square B2 Condominium

รุ่งโรจน์ สงสระบุญ

คณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยสยาม

E-mail: rrs101@hotmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสอง (2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์กับการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสอง (3) เพื่อพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสอง กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่อาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสอง จำนวน 400 คน ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ สถิติเชิงพรรณนา ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการสร้างสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุด้วยวิธี Stepwise

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 36 - 46 ปี สถานภาพสมรส มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 40,000 บาท และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสองทั้งหมด 4 ปัจจัย และสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุได้แก่ $\hat{y} = -.645 + .308(X_5) + .231(X_1) + .169(X_3) + .144(X_2)$; $R^2 = 0.658$

คำสำคัญ ส่วนประสมทางการตลาด, การตัดสินใจซื้อ, คอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสอง

Abstract

This research aims (1) to study the factors affecting buying decisions of Bangyai Square B2 condominium. (2) to analyze the relationship model of marketing mix, image factor to make decisions of Bangyai Square B2 condominium. (3) to develop a model of factors affecting buying decisions of Bangyai Square B2 condominium. Sample consisted of people staying in Bangyai Square B2 condominium. Sampling was done of 400 people with a purposive sampling method by descriptive statistics, the average percentage and standard deviation. The correlation was used to a one-way analysis of variance and a multiple linear regression with stepwise.

The results of the study showed that most of samples were male, 36 - 46 years of age, married, 4 person in family, employed professionals with a bachelor's degree and a monthly income between 20,001 - 40,000 baht. Marketing mix and image factor were related with buying decisions of Bangyai Square B2 condominium with 4 variables and a multiple linear regression equation. Listed below; $\hat{Y} = -.645 + .308(X_5) + .231(X_1) + .169(X_3) + .144(X_2)$; $R^2 = 0.658$

Keywords: Marketing mix, Buying decisions, Bangyai Square B2 condominium.

บทนำ

ความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วความเจริญทางเศรษฐกิจมักกระจุกตัวอยู่ในเขตเมืองหรือเมืองหลวงความเจริญดังกล่าวจึงเป็นเหตุจูงใจทำให้ประชากรจากทุกภาคย้ายถิ่นฐานจากเขตชนบทเข้ามาอยู่ในเขตเมืองมากขึ้น เพื่อแสวงหาโอกาสที่ดีในการดำเนินชีวิต ส่งผลให้จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นศูนย์กลางของความเจริญในด้านต่างๆ ส่งผลให้กรุงเทพมหานครต้องรองรับการย้ายถิ่นฐานของประชากรต่างพื้นที่ที่เพิ่มขึ้นทุกปีและกลายเป็นแหล่งที่พักอาศัยตามความต้องการที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น แต่เนื่องจากที่อยู่อาศัยแบบปกติคือที่อยู่อาศัยในแนวราบในตัวเมืองมีน้อยและราคาสูงมาก ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่หันไปเลือกที่อยู่อาศัยในรูปแบบใหม่คือ ที่อยู่อาศัยในแนวสูง และการเลือกที่อยู่อาศัยในรูปแบบใหม่คนส่วนใหญ่เลือกซื้อห้องชุดเพื่อลดระยะเวลาในการเดินทางไปทำงาน เพราะส่วนใหญ่จะมีบ้านอยู่ในแถบกรุงเทพฯ ชั้นนอกหรือชานกรุง (ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์, 2558)

พฤติกรรม การซื้อที่อยู่อาศัยและความต้องการของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไป ลักษณะเฉพาะของคอนโดมิเนียมที่สอดคล้องกับรูปแบบการใช้ชีวิตแบบใหม่ที่เน้นครอบครัวขนาดเล็ก มีพื้นที่พอเหมาะกับความ ต้องการการดูแลไม่ยุ่งยากเหมือนบ้านเดี่ยวหรือทาวน์เฮาส์และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เช่น ห้องฟิตเนส สระว่ายน้ำ ร้านซักรีด ที่จอดรถ ฯลฯ อีกทั้งทำเลที่ตั้งของคอนโดมิเนียมส่วนใหญ่ยังอยู่ในจุดที่เดินทางได้สะดวกด้วยระบบขนส่งมวลชนสมัยใหม่และปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ประชาชนตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียม คือระดับราคาขายที่ต่ำกว่าที่อยู่อาศัยในแนวราบแต่สามารถมีกรรมสิทธิ์การถือครองได้เหมือนกัน เมื่อความต้องการ

ซื้อที่อยู่อาศัยประเภทคอนโดมิเนียมของประชาชนเพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการจึงตอบสนองความต้องการของลูกค้าด้วยการสร้างคอนโดมิเนียมออกมาหลากหลายโครงการเพื่อเป็นตัวเลือกหนึ่งของประชาชน ธุรกิจคอนโดมิเนียมใช้กลยุทธ์ด้านปัจจัยทางการตลาดโดยพยายามเสนอสิ่งต่างๆ ทั้งด้านรูปลักษณะโครงการ สถานที่ตั้ง สิ่งอำนวยความสะดวก ฯลฯ ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้ามากที่สุด และเมื่อลูกค้าได้ตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมไปแล้วความรู้สึกหลังการตัดสินใจซื้อซึ่งเป็นไปได้ทั้งความพึงพอใจและไม่พึงพอใจซึ่งความรู้สึกนั้นจะมีผลต่อพฤติกรรมหลังการซื้อ เช่น การบอกต่อถึงประสบการณ์ที่ได้รับ หรือการตัดสินใจ ซื้อซ้ำ เป็นต้น

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสอง" ข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบว่าในปัจจุบันนี้โครงการคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสอง ได้ตอบสนองความคาดหวังของผู้บริโภคได้มากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การตลาด เพื่อเพิ่มลูกค้าใหม่และตอบสนองตรงตามที่ผู้บริโภคต้องการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสอง
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์กับการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสอง
3. เพื่อพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ บีสอง

แนวความคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2552) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นวิธีการที่บุคคลควรประพฤติเพื่อให้ได้ผลสูงสุด โดยมีวิธีการตัดสินใจ 6 ขั้นตอน คือ (1) ค้นหาความต้องการในการตัดสินใจ (2) สร้างเกณฑ์ในการตัดสินใจ (3) แบ่งน้ำหนักในแต่ละเกณฑ์ (4) พัฒนาทางเลือก (5) ประเมินผลทางเลือก และ (6) เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด

ทฤษฎีและแนวคิดพฤติกรรมผู้บริโภค

อดุลย์ จาตุรงกุล (2550) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง ปฏิบัติการของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและใช้สินค้าและบริการทำเศรษฐกิจ รวมทั้งกระบวนการต่างๆ ของการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิบัติการต่างๆ

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด

คอตเลอร์ (Kotler, 2000) ได้ให้ความหมายของส่วนประสมทางการตลาดไว้ว่า เป็นกลุ่ม ของเครื่องมือทางการตลาดที่องค์กรใช้ในการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ทางการตลาดกลุ่มเป้าหมาย ส่วนอดุลย์ จาตุรงกุล (2550) ได้กล่าวว่า ส่วนประสมทางการตลาดถือว่าเป็นตัวกระตุ้นหรือสิ่งเร้าทางการตลาดที่กระทบต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อภิญญา เสมเสริมบุญ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกซื้อคอนโดมิเนียมในย่านทองหล่อ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกซื้อคอนโดมิเนียมในย่านทองหล่อ กรุงเทพมหานคร ผู้บริโภคมีปัจจัยการตัดสินใจเลือกซื้อคอนโดมิเนียมในย่านทองหล่อ กรุงเทพมหานคร ซึ่งทั้ง 4 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่ายเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ส่วนปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ เป็นอันดับสุดท้าย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ ผู้ที่อาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง
 2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ที่อาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง จำนวน 384 คน จากสูตรคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากร (W.G. Cochran, 1953 อ้างถึง กัลยา วาณิชขัญชา, 2557, หน้า 38) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แต่เพื่อความแม่นยำในการเก็บตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงเก็บตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง
 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) วันจันทร์ ถึง วันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 10.00 น. ถึง 15.00 น. จำนวนวันละ 40 ตัวอย่าง เป็นเวลา 10 วัน โดยเก็บข้อมูลในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558
 4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีทั้งหมด 3 ส่วน มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 13 ตัวแปร แสดงดังตารางที่ 1
- ตารางที่ 1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

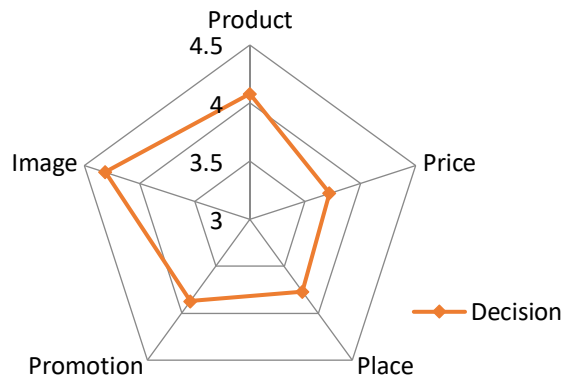
ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (X_1) ปัจจัยด้านราคา (X_2) ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง (X_3) ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด (X_4) ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ (X_5), เพศ (X_6), อายุ (X_7), สถานสมรส (X_8) จำนวนสมาชิกในครอบครัว (X_9) อาชีพ (X_{10}), รายได้ต่อเดือน (X_{11}) ระดับการศึกษา (X_{12})	การตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง (Y_1)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) จากค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม ใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ผลการทดสอบความเชื่อมั่น $\alpha = 0.908$ การหาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประสมทางการตลาดกับการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ซึ่งกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่มีค่านัยสำคัญที่น้อยกว่า 0.05 และการสร้างสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Linear Regression) ของการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง ด้วยวิธี Stepwise

ผลการวิจัย

1. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสองในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านส่งเสริมการตลาด และด้านภาพลักษณ์ จากภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์กับการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสองใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ซึ่งกำหนดความเชื่อมั่นที่ค่านัยสำคัญที่น้อยกว่า 0.05 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสองประกอบไปด้วย 5 ปัจจัย ซึ่งผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 2 ตารางที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง

Factors	F	p-value	Result
ด้านผลิตภัณฑ์	78.748	.000	Accept
ด้านราคา	88.741	.000	Accept
ด้านทำเลที่ตั้ง	51.033	.000	Accept
ด้านส่งเสริมการตลาด	188.780	.000	Accept
ด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์	90.847	.000	Accept

3. การพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง จากการสร้างสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple linear regressions) ด้วยวิธี Stepwise ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และความสามารถในการพยากรณ์ได้ระดับดี ทั้งนี้มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับ 0.658 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.8 สามารถเขียนในรูปสมการพยากรณ์ ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = -.645 + .308(X_5) + .231(X_1) + .169(X_3) + .144(X_2); R^2 = 0.658$$

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุด้วยวิธี Stepwise

ตัวแปร	b	S.E.B	Beta	t	p-value
ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์	.308	.172	.302	6.850	.000
ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.231	.041	.228	5.656	.000
ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง	.169	.035	.185	4.831	.000
ปัจจัยด้านราคา	.144	.039	.132	3.723	.000

R Square (R^2) = .658 Adjust R Square (AR^2) = .653 Std. Error of the Estimate (S.E.) = .378 F= 126.231 Sig. = .000

สรุปและอภิปรายผล

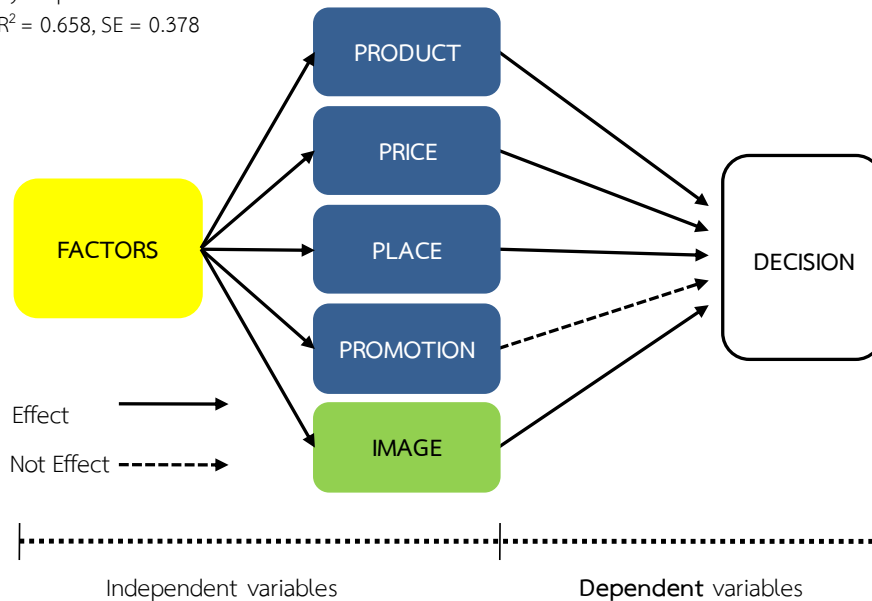
1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่อาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 80.50 และ 19.50 ตามลำดับ มีอายุ 36 - 46 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.82 สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 54.31 จำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน คิดเป็นร้อยละ 29.19 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 31.98 มีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 40,000 บาท และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 48.98

2. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสองมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ ($\bar{x} = 4.31$) รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{x} = 4.08$) ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด ($\bar{x} = 3.87$) ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง ($\bar{x} = 3.77$) และน้อยที่สุด คือ ปัจจัยด้านราคา ($\bar{x} = 3.72$) อธิบายได้ว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง ให้ความสำคัญด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของโครงการมากที่สุด เนื่องจากผู้ที่อาศัยส่วนใหญ่จะให้ความมั่นใจการให้บริการที่มีคุณภาพของโครงการเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ เอมอร์ วงษ์ศิริ (2554) ที่ทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อคอนโดมิเนียมเป็นที่ยู่ออาศัยของประชากรที่ กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อคอนโดมิเนียมมากที่สุด ได้แก่ ความมีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของโครงการ

3. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง 4. การพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง จากการสร้างสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุวิธี Stepwise โดยนำตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุทั้ง 5 ตัวแปร พบว่า มีตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปรเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุได้แก่ (1) ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ (2) ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (3) ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง (4) ปัจจัยด้านราคาตามลำดับ ซึ่งสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุที่ได้สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมได้ ร้อยละ 65.8 และมีค่าความแปรปรวนเท่ากับ 0.378 โดยสามารถเขียนเป็นรูปแบบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสองดังแสดงในภาพที่ 2

Multiple Regression Analysis: MRA
by Stepwise
 $R^2 = 0.658$, $SE = 0.378$

ภาพที่ 2 รูปแบบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง

รูปแบบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียม ในบริบทดังนี้

1. ผู้ประกอบการคอนโดมิเนียม สามารถนำรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมมาพิจารณาจัดการระบบโครงสร้างในการนำเสนอขายโครงการ มุ่งเน้นการสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี การใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ การหาทำเลเพื่อก่อสร้างคอนโดมิเนียม และการกำหนดราคาขายที่เหมาะสม

2. ผู้ประกอบการ ผู้บริหารคอนโดมิเนียม สมาคมคอนโดมิเนียม สามารถนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพัฒนาโครงการคอนโดมิเนียม โดยเฉพาะปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ ที่จะต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะผู้ที่อาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมบางใหญ่ สแควร์ ปีสอง เท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรที่จะศึกษาผู้ที่อาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมแห่งอื่น ๆ หรือคอนโดมิเนียมในต่างจังหวัด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม และเป็นแนวทางในการพัฒนาปัจจัยสำคัญให้ตรงต่อความต้องการของผู้ซื้อ

2. การศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาถึงแนวทางในการวางแผน หรือการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อจะได้ทราบถึงจุดอ่อน จุดแข็งของการขายคอนโดมิเนียม เพื่อที่จะได้นำข้อมูลจากการศึกษามาปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อน และเสริม จุดแข็งของการขายคอนโดมิเนียมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เอมอร วงษ์ศิริ. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อคอนโดมิเนียมเป็นที่อยู่อาศัยของประชากรที่กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กัลยา วาณิชบัญชา. (2557). การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง SEM ด้วย AMOS. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2552). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช. สยามธุรกิจ. 2558. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2558 จาก <http://www.siamturakij.com/main/>
- ศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์. (2558). ข้อมูลคอนโดมิเนียม. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2558 จาก <http://www.reic.or.th/Default.aspx>
- อดุลย์ จุตรงกุล. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิญญา เสมเสริมบุญ. (2556). ปัจจัยการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมในย่านถนนทองหล่อกรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- Kotler, Philip. (2000). *Marketing Management*. 10th ed. New Jersey: Prentice – Hall, Inc.

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชนในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร

Factors that affect the buying choices of fresh food of people

in the Lad Phrao, Bangkok

พเยาว์ สนสาขา

บัณฑิตวิทยาลัยด้านบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

Email: yok_payao@hotmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย (1) เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชนในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชนในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือประชาชนในเขตพื้นที่ เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คนเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการทดสอบสมมติฐานใช้ t - test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชนในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ซึ่งสถานภาพผู้ตอบส่วนมาก มีสถานภาพสมรส ขณะที่ระดับการศึกษาเป็นปริญญาตรี โดยมีรายได้ส่วนใหญ่ ตั้งแต่ 10,001-15,000 บาท ภาพรวมการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชนในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานครจะพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับแรกได้แก่ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้ง รองลงมาด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง ด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือน ด้านเหตุผลในการเลือก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ด้านรูปแบบ

สำหรับการทดสอบสมมติฐาน พบว่าเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ระดับรายได้ มีปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับ ด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง รายได้ก็มีความสัมพันธ์กับด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้ง

คำสำคัญ : การเลือกซื้ออาหารสด, ประชาชนในเขตลาดพร้าว

Abstract

This research was aims to study the level opinions about the factors that affect the buying choices of fresh food of people in the Lad Phrao, Bangkok and compare the factors that affect the buying choices for fresh food of people in the Lad Phrao, The research sample group was 400 people in Lad Phrao, Bangkok. The tool used in data collection was a five-level scale questionnaire and analyzed by computer. The statistics used for data analysis was percentage, frequency, average, standard deviation. They test the hypothesis by use t - Test and One - Way ANOVA by define the level of statistical significance at .05.

The results found, factors that affect the buying choices of fresh food of people in the Lad Phrao, Bangkok, mostly were female in aged between 21-30 years and the most status were married with the bachelor's degree and the most income were from 10,001-15,000 baht. The overall of buying choices of fresh food of people in the Lad Phrao, Bangkok was considered in many aspects found that the highest average scores were the cost of buying per time, next was the frequency of purchase per time, the amount of consumption per month, the reasons for choosing and the lowest average scores were form.

For hypothesis testing, found that marital status, education level, income level were factors that affect the buying choices of fresh food in Lad Phrao, Bangkok were different and also found that age was related with the frequency for purchase. Revenue was also associated with the expense of buying per time.

Keywords: choices fresh food, people in the Lad Phrao.

บทนำ

ปัจจุบันเลือกอาหาร มีความจำเป็นแก่ชีวิต ผู้บริโภคต้องรู้จักเลือกทาน มิใช่ทานไม่เลือกแล้วปัญหาโภชนาการจะไม่เกิดขึ้นมาก เพราะปัญหาโภชนาการประการหนึ่งที่สำคัญ คือ การเลือกอาหาร ซึ่งการเลือกอาหารหมายถึงการเลือกอาหารที่ให้ประโยชน์แก่ร่างกายครบถ้วนเหมาะสมกับวัยสภาพของชีวิต เศรษฐกิจ สภาพร่างกาย ท้องถิ่นและฤดูกาลดังนั้นหลักเกณฑ์ในการเลือกอาหาร บริโภคจะต้องคำนึงว่า อาหารนั้นจำเป็นกับร่างกายย่อยง่าย ดูดซึมได้ดี เป็นอาหาร สุก สะอาด น่ากิน ราคาไม่แพง หาง่ายในท้องถิ่นและกินตามฤดูกาล อาหารเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อร่างกาย แต่ถ้าอาหารนั้นเปรอะเปื้อนสกปรก โดยมีเชื้อโรคและสิ่งเป็นพิษ เช่น สารเคมี หรืออาหารนั้นเสีย เสื่อมสภาพ ไม่สดใหม่ นอกจากทำให้คุณค่าทางอาหารลดลงแล้วยังทำให้ผู้บริโภคเจ็บป่วยและตายได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “ทานถูกมีฤทธิ์ ทานผิดมีโรค”

อาหารนั้น คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่า อาหารเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการดำรงชีวิต ที่ทุกคนต้องบริโภคและอาหารนั้นเป็นที่ทุกคนชอบทาน แต่อาหารสดมีข้อเสียก็คือไม่สามารถเก็บเอาไว้ได้นาน จึงทำให้เกิดความสูญเสียได้ง่าย จะเห็นได้ว่าในอดีต อาหารสดที่ขายในตลาดมีปัญหาในเรื่องของการจัดเก็บ ความสะอาดและความไม่สะดวกในการเข้าไปใช้บริการ ซึ่งอาจทำให้ผู้บริโภคเกิดความไม่พอใจได้แต่ในปัจจุบัน สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป ผู้คนเร่งรีบต้องตื่นแต่เช้า แม่บ้านส่วนมากทำงานนอกบ้านรายได้มากขึ้น และคุณภาพชีวิตดีขึ้น ทำให้ไม่มีเวลาที่จะมาปรุงอาหารสำหรับบริโภค จึงนิยมที่จะเลือกอาหารแห้งหรืออาหารกระป๋อง เพราะหาซื้อง่าย จากซูเปอร์มาร์เกต (ชยาภรณ์ วิเชียร, 2553)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชนในเขตตลาดพร้าวกทม.หอนคร” เพื่อจะได้ทราบว่าในปัจจุบันผู้บริโภคเลือกซื้ออาหารสดจากตลาดสดหรืออาหารสดจากซูเปอร์มาร์เกต ด้วยเหตุใดบ้าง และมีพฤติกรรม ปัจจัย รวมถึงปัญหาในการเลือกซื้ออาหารสดอย่างไร จึงประสงค์ที่จะทำการศึกษถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดในเขตตลาดพร้าวกทม.หอนคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชน ในเขตตลาดพร้าวกทม.หอนคร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชน ในเขตตลาดพร้าวกทม.หอนคร

สมมติฐานของการวิจัย

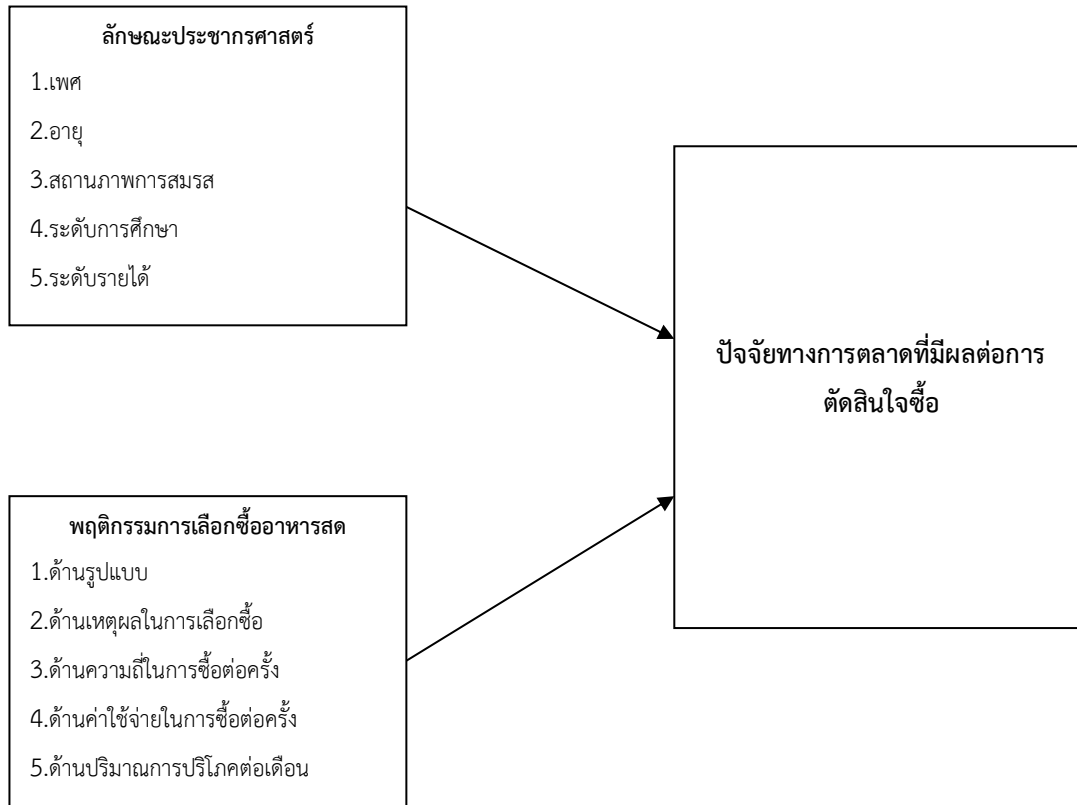
ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตตลาดพร้าวกทม.หอนครที่แตกต่างกัน

กรอบความคิด

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อ หมายถึง ความรู้สึกในความต้องการซื้อ ความคิดเห็นของประชาชน ในเขตตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบ ด้านเหตุผลในการเลือกซื้อ ด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้ง ด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือน (ธนสรร์ ยิ่งยงสมสวัสดิ์, 2551)

ชนทิรา ไทยพยัคฆ์ (2553) ได้ทำการศึกษาวิทยานิพนธ์ “ โครงสร้างตลาดอาหารสดในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่” โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาวิวัฒนาการของตลาดสดในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ศึกษาพฤติกรรมของผู้ซื้อและผู้ขายในตลาดอาหารสดในเทศบาลนครเชียงใหม่ ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ซื้อและผู้ขาย และศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดอาหารสดในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จากการศึกษาพฤติกรรมของผู้ซื้อและผู้ขายพบว่าผู้ขายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี เป็นแรงงานที่ไม่มีทักษะ สินค้าที่นำมาขายส่วนใหญ่จะไปหาซื้อมาจากตลาด แหล่งผลิต หรือผลิตเอง ด้านผู้ซื้อส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงเช่นเดียวกันโดยอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยผู้ซื้อจะมาซื้อสินค้าด้วยตนเอง ในเวลาตอนเย็นหลังเลิกงาน จากการศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นพบว่ามีปัญหาคือ ที่จอดรถไม่เพียงพอ และความสะอาดและวางระเบียบน้ำยังไม่ดีควรปรับปรุง ส่วนเรื่องอื่นๆ เช่น ขนาดของตลาด จำนวนผู้ขาย ความหลากหลายของสินค้า และทำเลที่ตั้งอยู่ดีแล้ว

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร รวมจำนวน 122,180 คน
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ เขตลาดพร้าว แบ่งออกเป็น 2 แขวง คือ 1.แขวงลาดพร้าว 2. แขวงจระเข้บัว

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้วิจัยในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร จำนวน 122,180 คน (สำนักงานเขตลาดพร้าว, 2554)
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร การศึกษาครั้งนี้จึงได้กำหนดสูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ของ Taro Yamane ที่ระดับ 0.05 โดยคำนวณกลุ่มตัวอย่างได้ จำนวน 399 ตัวอย่าง แต่เพื่อความแม่นยำของข้อมูลในการเก็บตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงเก็บตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษาและระดับรายได้ ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดประกอบด้วย ด้านรูปแบบ ด้านเหตุผลในการเลือกซื้อ ด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้ง ด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือน ส่วนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะ
4. สุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 05.00- ถึง 22.00 จำนวนวันละ 40 ตัวอย่าง เป็นเวลา 10 วัน โดยจะเก็บข้อมูลทุกรายที่มาเลือกซื้ออาหารสดในเขตลาดพร้าว โดยเก็บข้อมูลในเดือนมีนาคม 2558
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้จากค่าความถี่และค่าร้อยละ (Frequency and Percentage) และใช้สูตรค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้จาก t - test ใช้เปรียบเทียบตัวแปรต้น (2 กลุ่ม) ได้แก่ ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศ กับตัวแปรตามปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชน ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ใช้เปรียบเทียบตัวแปรต้น (มากกว่า 2 กลุ่ม) ได้แก่ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้กับตัวแปรตาม ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชน ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร เพื่อสมมติฐาน ใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-Squares) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ลักษณะประชากรศาสตร์

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.75 อายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.50 สถานภาพการสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 51 ระดับการศึกษา อยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 49.5 และระดับรายได้อยู่ในระหว่างตั้งแต่ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.25

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชน

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชน ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานครมีทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบ ด้านเหตุผลในการเลือก ด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้ง และด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือน หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับแรกได้แก่ ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้ง ($\bar{x} = 2.59$) ด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง ($\bar{x} = 2.50$) ด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือน ($\bar{x} = 2.49$) ด้านเหตุผลในการเลือก ($\bar{x} = 2.47$) และด้านรูปแบบ ($\bar{x} = 2.35$) ตามลำดับ ใช้การ และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชน ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร โดยรวม 5 ด้าน

ที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านรูปแบบ	2.35	0.58	น้อย
2	ด้านเหตุผลในการเลือก	2.47	0.49	น้อย
3	ด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง	2.50	0.70	น้อย
4	ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้ง	2.59	0.65	น้อย
5	ด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือน	2.49	0.61	น้อย
รวม		2.48	0.44	น้อย

การทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ว่าลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานครที่แตกต่างจากการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกลักษณะประชากรศาสตร์ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้ สรุปได้ดังนี้

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเลือกซื้ออาหารสดในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ พบว่า ในภาพรวมประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสดแตกต่างกัน ($P = .027$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสดด้านรูปแบบ ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้งด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง และด้านเหตุผลในการเลือกซื้อ ไม่แตกต่างกัน ($P = .363, .138, .098, .058$ ตามลำดับ) แต่มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสดด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .041$)

2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม อายุ พบว่า ในภาพรวมประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสดแตกต่างกัน ($P = .000$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสดด้านรูปแบบ ด้านเหตุผลในการเลือกซื้อ ด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อ ต่อครั้ง และด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .002, .001, .000, .000, .000$ ตามลำดับ)

3. ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม สถานภาพการสมรส พบว่า ในภาพรวมประชาชน ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสดแตกต่างกัน ($P = .000$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสดด้านรูปแบบ ด้านเหตุผลในการเลือกซื้อ ด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้ง และด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .009, .001, .000, .000, .000$ ตามลำดับ)

4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษาพบว่า ในภาพรวมประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสดแตกต่างกัน($P=.000$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสดด้านเหตุผลในการเลือกซื้อ ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้ง ด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือน และด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .011, .005, .005, .003$, ตามลำดับ)

5. ประชาชนที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับรายได้พบว่า ในภาพรวมประชาชน ที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสดแตกต่างกัน($P=.000$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสด ด้านรูปแบบ ด้านเหตุผลในการเลือกซื้อ ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อ ต่อครั้ง ด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง และด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบสมมติฐานข้างต้น สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน

ลักษณะประชากรศาสตร์	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
เพศ	/	
อายุ	/	
สถานภาพการสมรส	/	
ระดับการศึกษา	/	
ระดับรายได้	/	

สรุป

1. **ลักษณะประชากรศาสตร์** ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.75 อายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.50 สถานภาพการสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 51 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 49.5 และระดับรายได้อยู่ในระหว่างตั้งแต่ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.25

2. **ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตตลาดพรวัว กรุงเทพมหานคร** จากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตตลาดพรวัว กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความคิดเห็นด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้ง ค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ ($\bar{x} = 59$) รองลงมา คือความคิดเห็นด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง ($\bar{x} = 2.50$) รองลงมา ความคิดเห็นด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือน ($\bar{x} = 49$) รองลงมาความคิดเห็นด้านเหตุผลในการเลือกซื้อ ($\bar{x} = 2.47$) และความคิดเห็นด้านรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ คือ ($\bar{x} = 2.35$) แสดงให้เห็นถึงการตัดสินใจในการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชนในเขตตลาดพรวัว กรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกอาหารสดของชยาภรณ์ วิเชียร(2543) [1] พบว่าการตัดสินใจในการเลือกซื้ออาหารสดในซูเปอร์มาร์เกต ของแม่บ้าน มีความสัมพันธ์กับการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตตลาดพรวัว กรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาในด้านต่างๆ ได้รายละเอียดของแต่ละด้าน ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

ด้านรูปแบบ

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตตลาดพรวัว กรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนมากอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ ข้อ 1.บรรจุภัณฑ์สะอาด ($\bar{x} = 2.67$) รองลงมา คือข้อ 3.คุ้มครองปกป้องสินค้าจากผู้ผลิต จนถึงมือลูกค้าอย่างปลอดภัย ($\bar{x} = 2.50$) รองลงมา ข้อ 4.บรรจุภัณฑ์มีรูปแบบที่น่าสนใจ ($\bar{x} = 2.33$) รองลงมา ข้อ 5.บรรจุภัณฑ์มีมาตรฐาน ผ่านการตรวจสอบว่ามีคุณภาพ ($\bar{x} = 2.19$) และข้อ 2.บรรจุภัณฑ์ทันสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ คือ ($\bar{x} = 2.10$)

ด้านเหตุผลในการเลือกซื้อ

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตตลาดพรวัว กรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลในการเลือกซื้ออยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ ข้อ 5. การบริการต่อลูกค้าดี มีโปรโมชั่น ($\bar{x} = 2.71$) รองลงมา คือ ข้อ 3. ราคาที่เหมาะสม การปริมาณและคุณภาพ ($\bar{x} = 2.52$) รองลงมา ข้อ 1. ความสด สะอาดของอาหาร ($\bar{x} = 2.48$) รองลงมา ข้อ 2. โอกาสสำคัญ ช่วงงานเทศกาล ($\bar{x} = 2.41$) และข้อ 4. รู้จักกับเจ้าของร้าน มีการซื้อเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ คือ ($\bar{x} = 2.28$)

ด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้ง

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตตลาดพรวัว กรุงเทพมหานคร ในด้านความถี่ในการซื้อต่อครั้งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ ข้อ 4. สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง ต่อสัปดาห์ ($\bar{x} = 2.71$) รองลงมา คือ ข้อ 1. วันละครั้ง ต่อสัปดาห์ ($\bar{x} = 2.61$) ข้อ 5. มากกว่า 7 ครั้ง ขึ้นไป ต่อสัปดาห์ ($\bar{x} = 2.51$) รองลงมา ข้อ 3. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ต่อสัปดาห์ ($\bar{x} = 2.49$) และได้แก่ ข้อ 2. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ คือ ($\bar{x} = 2.21$)

ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้ง

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตตลาดพรวัว กรุงเทพมหานคร ในด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อครั้งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ ข้อ 5. มากกว่า 401 บาท ขึ้นไป ต่อครั้ง ($\bar{x} = 2.96$) รองลงมา คือ ข้อ 2. ระหว่าง 101 บาท - 200 บาท ต่อครั้ง ($\bar{x} = 2.86$) รองลงมา ข้อ 4. ระหว่าง 301 บาท - 400 บาท ต่อครั้ง ($\bar{x} = 2.58$) รองลงมา ข้อ 1. น้อยกว่า 100 บาท ต่อครั้ง ($\bar{x} = 2.28$) และข้อ 3. ระหว่าง 201 บาท - 300 บาท ต่อครั้ง มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ คือ ($\bar{x} = 2.27$)

ด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือน

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตตลาดพรวัว กรุงเทพมหานคร ในด้านปริมาณการบริโภคต่อเดือนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ ข้อ 5. มากกว่า 21 ครั้ง ขึ้นไป ต่อเดือน ($\bar{x} = 2.73$) รองลงมา คือ ข้อ 1. น้อยกว่า 5 ครั้ง ต่อเดือน ($\bar{x} = 2.57$) รองลงมา ข้อ 4. ระหว่าง 16- 20 ครั้ง ต่อเดือน ($\bar{x} = 2.47$) รองลงมา ข้อ 2. ระหว่าง 5- 10 ครั้ง ต่อเดือน ($\bar{x} = 2.43$) และข้อ 3. ระหว่าง 11- 15 ครั้ง ต่อเดือน มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ คือ ($\bar{x} = 2.27$)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสด ในเขตตลาดพรวัว กรุงเทพมหานคร เป็นไปอย่างครบถ้วนและสามารถนำผลการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงในการเลือกซื้ออาหารสดของประชาชน ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของอาหารและการเลือกซื้ออาหารโดยมีการวิจัยเชิงคุณภาพประกอบ เพื่อให้ นำผลการวิจัยมาพัฒนามาตรฐานว่าควรเลือกซื้ออาหารสดอย่างไร

2. ควรมีการวิจัยในลักษณะเป็นการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสดในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบในการเลือกซื้ออาหาร ให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ชนทรา ไทยพยัคฆ์. (2553). *โครงสร้างตลาดอาหารสดในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่*. เชียงใหม่:บัณฑิตวิทยาลัย
ชยาภรณ์ วิเชียร. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกอาหารสดในซูเปอร์มาร์เก็ต ของแม่บ้านในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนสร ยิงยงสมสวัสดิ์. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปแช่แข็งของผู้บริโภควัย
ทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานเขตลาดพร้าว. (2554). สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2558 จาก [http://ladpraocity.blogspot.com
/p/blog-page_8989.html](http://ladpraocity.blogspot.com/p/blog-page_8989.html).

การวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ The Analysis of The Return and Risk of Investment in Commercial Bank Security

พีระพงษ์ แซ่จู้

บัณฑิตวิทยาลัยด้านบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

Email: axiom_pp_ping@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาเศรษฐกิจและการแข่งขันในอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ 2) เพื่อศึกษาผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ โดยการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาหุ้นสามัญในหลักทรัพย์กลุ่มธุรกิจธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมทั้งสิ้น 11 หลักทรัพย์ ใช้ข้อมูลราคาปิดของหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ในแต่ละวันทำการตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2558 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2558 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 118 วันทำการ

จากผลการศึกษาการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ พบว่า ภาพรวมเศรษฐกิจในประเทศไตรมาสที่ 2 ปี 2558 ขึ้นตัวอย่างช้าๆ ตามแรงขับเคลื่อนจากภาคการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายลงทุนภาครัฐ ขณะที่การใช้จ่ายภาคเอกชนยังคงอ่อนแอและการส่งออกสินค้ายังซบเซาจากทั้งปัจจัยเชิงโครงสร้างด้านการผลิตของไทยและการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าโดยเฉพาะจีนและอาเซียน ทั้งนี้ เสถียรภาพเศรษฐกิจในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี อัตราเงินเฟ้อทั่วไปติดลบแต่มีแนวโน้มที่จะฟื้นระดับต่ำสุดในไตรมาสนี้ก่อนปรับสูงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่องและเงินสำรองระหว่างประเทศต่อหนี้ระยะสั้นอยู่ในเกณฑ์มั่นคง ส่วนรวมเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทยมีทิศทางฟื้นตัวตามเศรษฐกิจกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วที่ฟื้นตัวดีขึ้น โดยเฉพาะสหรัฐฯ ที่กลับมาฟื้นตัวภายหลังปัจจัยลบชั่วคราวจากสภาพอากาศรุนแรงในไตรมาสแรกหมดไป ขณะที่เศรษฐกิจจีนทรงตัว ส่วนเศรษฐกิจเอเชียชะลอตัวต่อเนื่อง ในส่วนของการศึกษาอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธุรกิจธนาคารพาณิชย์ พบว่า มีเพียง 2 หลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนจากการลงทุน คือ บริษัท ทีสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (TISCO) และบริษัท ทุนธนชาติ จำกัด (มหาชน) (TCAP) โดยหลักทรัพย์ TISCO เป็นหลักทรัพย์ที่ให้อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อวันมากที่สุด อยู่ที่อัตราร้อยละ 0.0736 ต่อวัน และมีความเสี่ยงที่เป็นระบบของหลักทรัพย์หรือค่าเบี่ยงเบนน้อยที่สุด อยู่ที่ 0.2268 จึงสามารถสรุปได้ว่า หลักทรัพย์ TISCO เป็นหลักทรัพย์ที่เหมาะสมแก่การลงทุนมากที่สุดในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์

คำสำคัญ: ความเสี่ยง, การลงทุน, หลักทรัพย์

Abstract

This research aims 1) To study the economic and competitive in the commercial bank sector of the securities industry. 2) To study the returns and risks on investment in the securities commercial bank sector. 3) To compare the benefits and the risks of investment in the securities commercial bank sector. This research we have study the common stocks in the securities commercial bank sector registered in The Stock Exchange of Thailand there are total 11 securities. The data that we use are the closing price of the security commercial bank sector in each working day which starting from 1 January 2558 till 30 June 2558. The total duration are 118 days.

The study qualitative analysis found that the overall economic in the 2nd quarter of 2558 recovering slowly due to the impetus from the tourism sector and public investment spending. While the private spending remained weakly and the exports keep stagnate since the structural factors in the production of Thailand and the global economic slowdown, especially China and ASEAN countries. The stabilization in overall economy remained well. Headline inflation is likely to be negative but will be pass the lowest level in this quarter before rising in the second half of the year. The current account balance ongoing surplus and international reserves to short-term debt remained stable. Economic overview of partner countries seems will be recovery according to the economic recovery in developed countries improved. Especially the USA recovery after the temporary negative factors of severe weather in the first quarter ended, while the economy of China keep stable, and the Asian economic slowdown. In the study the rates of return and risk on investment in the securities commercial bank sector found that there are only two securities can made benefit to the investment which are TISCO and TCAP. TISCO security is the one can made the highest average return on the day which is 0.0736 percent per day and the systematic risk of the security or beta is the lowest which is 0.2268. Therefore, TISCO securities is suitable for most investors in the securities commercial bank sector.

Keywords: Risk, investment, securities.

บทนำ

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นยุคเศรษฐกิจเฟื่องฟูมีอัตราการเติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็วหรือยุควิกฤตการณ์อันส่งผลให้ภาวะเศรษฐกิจในประเทศซบเซาก็ตาม จะเห็นได้ชัดว่า "ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์" มีบทบาทสำคัญเกี่ยวข้องกับต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและอยู่ในความสนใจของผู้ประกอบการธุรกิจต่างๆ ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไปอย่างสม่ำเสมอตามสื่อประเภทต่างๆ เช่น ทางสถานีโทรทัศน์และวิทยุ จะมีการรายงานสภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์และวิเคราะห์ถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ให้คุณได้ทราบกันอย่างต่อเนื่องทุกๆ ชั่วโมง ระหว่างเวลาที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละวัน เพราะฉะนั้นการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการวางแผนออมเงินระยะยาว การที่จะเข้าไปซื้อหลักทรัพย์ในธุรกิจที่มีความเชื่อมั่นว่าจะสร้างผลกำไรและเจริญรุ่งเรืองต่อไปในวันข้างหน้า ซึ่งจะทำให้มีฐานะเป็น "ผู้ลงทุน" และเป็น "เจ้าของกิจการ" ไปในขณะเดียวกัน สิ่งที่คุณคาดหวังจากการลงทุน คือ การได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งประกอบด้วยผลตอบแทนจากเงินปันผล (Dividend) และผลตอบแทนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ (Capital Gain) ในความเป็นจริงแล้วผลตอบแทนที่คุณลงทุนคาดหวังไว้กับผลตอบแทนที่ได้รับจริงนั้นอาจแตกต่างกัน การตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์จะต้องมีการพิจารณาถึงอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงให้รอบคอบ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คุณจะต้องทราบและเข้าใจในเรื่องผลตอบแทนและความเสี่ยงซึ่งเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจในการลงทุน จะทำให้คุณสามารถเข้าใจถึงวิธีการวิเคราะห์และสามารถประเมินอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในแต่ละหลักทรัพย์ได้โดยจะทำให้คุณมีการตัดสินใจที่มีเหตุผล ซึ่งจะส่งผลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระบบการเงินเป็นกลไกสำคัญในการจัดสรรทรัพยากรระหว่างภาคเศรษฐกิจจากผู้ที่มีเงินออมไปยังผู้ที่ต้องการลงทุน ซึ่งจะก่อให้เกิดการผลิตและการจ้างงานอันเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ทำให้ระบบเศรษฐกิจเติบโตและมีเสถียรภาพ หากระบบสถาบันการเงินมีประสิทธิภาพ จะช่วยส่งเสริมให้ระบบการเงินสามารถดำเนินไปได้ อย่างราบรื่น องค์ประกอบของระบบการเงินในประเทศไทย มี 2 ส่วนหลักๆ คือ 1. สถาบันการเงิน หมายถึง ธุรกิจธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ บริษัท ประกันชีวิต และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน สถาบันการเงินมีความสำคัญเนื่องจากเป็นช่องทางในการไหลผ่านของเงินทุนทางออม โดยสถาบันการเงินจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางทางการเงินโดยการระดมเงินทุนจากผู้มีเงินออมไปยังผู้ที่ต้องการเงินทุน 2. ตลาดการเงิน หมายถึง ตลาดที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างผู้มีเงินออมกับผู้ที่ต้องการเงินทุน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนเงินออมไปเป็นการลงทุนผ่านระบบของการออกหลักทรัพย์ นอกจากนี้ตลาดการเงินยังทำหน้าที่ในการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ธนาคารพาณิชย์ถือเป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้ระบบการเงินและเศรษฐกิจสามารถดำรงอยู่ได้อย่างราบรื่นและต่อเนื่องรวมถึงเป็นช่องทางหลักในการส่งผ่านนโยบายการเงินของทางการ หากธนาคารพาณิชย์ขาดเสถียรภาพทั้งจากการได้รับผลขาดทุนหรือการมีเงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อระบบการเงินและเศรษฐกิจโดยรวม ผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจอยู่ในรูปของการที่ผู้ฝากเงินมาถอนเงินอย่างกะทันหันพร้อมกันจำนวนมาก จนอาจแพร่กระจายไปสู่

สถาบันการเงินอื่นในระบบ รวมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อการทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการส่งผ่านเงินทุนระหว่าง "ผู้ออมและผู้กู้" และทำให้ภาคธุรกิจประสบปัญหาทางการเงินจากการอาจต้องใช้เงินทุนจากภาษีของประชาชนในการช่วยเหลือธนาคารพาณิชย์ที่ประสบปัญหา ความเสียหายจากความไม่มั่นคงดังกล่าวทำให้ทางการมีหน้าที่ต้องกำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ โดยการออกกฎเกณฑ์หรือเงื่อนไขและการเข้าไปตรวจสอบการดำเนินงาน เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์มีระบบการบริหารความเสี่ยงที่ดีและมีความเสี่ยงอยู่ในระดับที่เหมาะสม นอกเหนือจากการกำกับดูแลของทางการเพื่อป้องกันผลกระทบจากการขาดเสถียรภาพของธนาคารพาณิชย์ต่อระบบการเงินและเศรษฐกิจแล้ว ธนาคารพาณิชย์ก็ต้องดำเนินการเพื่อจัดให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงอย่างเพียงพอที่จะทำให้การดำเนินงานธุรกิจของตนมีผลกำไร และควบคุมความเสี่ยงที่เผชิญให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเศรษฐกิจและการแข่งขันในอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์
2. เพื่อศึกษาผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์
3. เพื่อเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่นำมาประยุกต์ เพื่อใช้อธิบายเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคาร ประกอบด้วย ทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์เศรษฐกิจและการแข่งขันในอุตสาหกรรม ทฤษฎีเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยง ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน ประวัติหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่ งานวิจัยของวิชฌุ แท่นมาก ได้ศึกษาการวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มขนส่งทางเรือ งานวิจัยของกฤษณะ หาญเมืองใจ (2555) ได้ศึกษาการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย งานวิจัยของนิพนธ์ จินดา (2555) ได้ศึกษาการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงในหุ้นสามัญกลุ่มดัชนีราคาหลักทรัพย์ 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย งานวิจัยของนันทพงษ์ มยุรศักดิ์ (2555) ได้ศึกษาการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทน ความเสี่ยง การประเมินราคาหุ้นและการจัดพอร์ตการลงทุน ในหุ้นกลุ่มพลังงาน โดยวิธี CAPM งานวิจัยของชำนาญ ดอนสินเพิ่ม (2552) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความเสี่ยง ผลตอบแทน และมูลค่าหลักทรัพย์ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยโดยใช้แบบจำลอง CAPM

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ มีวิธีในการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง จะทำการศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเฉพาะกลุ่มธนาคารพาณิชย์

1. ประชากร คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีทั้งหมด 690 บริษัท แบ่งออกเป็น 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (AGRO) กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (CONSUMP) กลุ่มธุรกิจการเงิน (FINCIAL) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (INDUS) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (PROPCON) กลุ่มทรัพยากร (RESOURC) กลุ่มบริการ (SERVICE) กลุ่มเทคโนโลยี (TECH) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ หลักทรัพย์กลุ่มธนาคารซึ่งอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีจำนวนทั้งหมด 11 หลักทรัพย์ ได้แก่ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) (BAY), ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BBL), ธนาคารซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) (CIMBT), ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) (KBANK), ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) (KKP), ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTB), บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (LHBANK), ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (SCB), บริษัท ทูนอนชาติ จำกัด (มหาชน) (TCAP), บริษัท ทีสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (TISCO), ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) (TMB)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ รายงานการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ราคาปิดของหลักทรัพย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) (BAY), ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BBL), ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) (CIMBT), ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) (KBANK), ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) (KKP), ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTB), บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (LHBANK), ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (SCB), บริษัท ทูนอนชาติ จำกัด (มหาชน) (TCAP), บริษัท ทีสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (TISCO), ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) (TMB) ในแต่ละวันทำการตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2558 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2558

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลของหลักทรัพย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) (BAY), ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BBL), ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) (CIMBT), ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) (KBANK), ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) (KKP), ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTB), บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (LHBANK), ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (SCB), บริษัท ทูนอนชาติ จำกัด (มหาชน) (TCAP), บริษัท ทีสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (TISCO), ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) (TMB) จากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (www.set.or.th) และเว็บไซต์ของธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th) โดยข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณา คือ ดัชนีราคา SET Index รายงานการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ราคาปิดของหลักทรัพย์ในแต่ละวันทำการตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2558 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2558 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 118 วันทำการ

5. วิธีวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย 2 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงของหลักทรัพย์ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ แบ่งออกเป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจโดยทั่วไป และการวิเคราะห์ Five Forces Model, การวิเคราะห์เศรษฐกิจโดยทั่วไป องค์ประกอบที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ วิเคราะห์เศรษฐกิจในประเทศ การดำเนินนโยบายการเงิน การผลิตภาคอุตสาหกรรม อัตราเงินเฟ้อ อัตราการว่างงาน และเศรษฐกิจต่างประเทศ (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2556) และการวิเคราะห์

Five Forces Model องค์ประกอบที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแข่งขันภายในอุตสาหกรรม อำนาจการต่อรองของผู้บริโภค อำนาจการต่อรองของผู้ผลิต การเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่ การมีสินค้าและบริการอื่นทดแทน

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงของหลักทรัพย์ แบ่งออกเป็น การวิเคราะห์ผลตอบแทนเฉลี่ยของหลักทรัพย์ ($\bar{R}_i$) อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยของตลาดหลักทรัพย์ ($\bar{R}_m$) อัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยง (R_f) คำนวณหาความเสี่ยงของแต่ละหลักทรัพย์ในกลุ่มธุรกิจธนาคารพาณิชย์ และเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงของหลักทรัพย์ในกลุ่มธุรกิจธนาคารพาณิชย์

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์เศรษฐกิจโดยทั่วไป

เศรษฐกิจในประเทศในเดือนมิถุนายน 2558 เศรษฐกิจยังฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามแรงขับเคลื่อนจากภาคการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายภาครัฐ รวมทั้งการบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวเล็กน้อยโดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าจำเป็นและหมวดบริการ สะท้อนกำลังซื้อของผู้บริโภคระดับกลางและบนที่ยังมีอยู่แต่ถูกหน่วงด้วยความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ยังไม่ฟื้น ขณะเดียวกันเศรษฐกิจโดยรวมได้รับผลกระทบจากการส่งออกสินค้าที่หดตัวตามการชะลอตัวของความต้องการจากจีนและอาเซียน เมื่อผนวกกับอุปสงค์ในประเทศที่ไม่เข้มแข็งจึงส่งผลให้ความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจปรับลดลง การผลิตภาคอุตสาหกรรมยังคงหดตัว และการลงทุนภาคเอกชนทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปติดลบน้อยลงจากราคาน้ำมันและราคาอาหารสดที่เริ่มขยับสูงขึ้นจากปัจจัยด้านอุปทาน อย่างไรก็ดี ยังไม่มีแรงกดดันเงินเฟ้อจากด้านอุปสงค์ อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำต่อเนื่อง โดยแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งได้โยกย้ายออกจากภาคเกษตรเข้าสู่ภาคการผลิตและบริการที่ได้รับค่าจ้างไม่สูงนัก

การดำเนินนโยบายการเงินในช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 2558 นโยบายการเงินมีบทบาทเพิ่มเติมในการสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่เผชิญความเสี่ยงด้านลบเพิ่มขึ้น ในขณะที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้อลดต่ำลง โดยคณะกรรมการนโยบายการเงินมีมติให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 ในการประชุมวันที่ 29 เมษายน 2558 ต่อเนื่องจากการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงเดือนมีนาคม ทำให้ภาวะการเงินโดยรวมผ่อนคลายมากขึ้น โดยอัตราดอกเบี้ยธนาคารพาณิชย์ทยอยปรับลดลงทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ เช่นเดียวกับอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในทุกช่วงอายุสัญญา ซึ่งช่วยให้ภาระและต้นทุนทางการเงินของภาคธุรกิจและครัวเรือนปรับลดลงบ้าง

การผลิตภาคอุตสาหกรรมในเดือนมิถุนายน 2558 หดตัวจากการผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ (Hard Disk Drive : HDD) เป็นสำคัญ โดยหดตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 8 ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนรสนิยมของผู้บริโภคที่หันไปใช้สินค้าไฮเทค ซึ่งมี Solid-State Drive (SSD) เป็นส่วนประกอบการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์หดตัวจากอุปสงค์โลกที่ชะลอตัว โดยหดตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 19 เดือน การผลิตรถยนต์หดตัวจากผู้ผลิตรายใหญ่อยู่ระหว่างปรับเปลี่ยนสายการผลิตเพื่อผลิตรถยนต์พาณิชย์รุ่นใหม่ ซึ่งจะทยอยเพิ่มการผลิตมากขึ้นเป็นลำดับ การผลิตอาหารและเครื่องดื่มหดตัวจากการผลิตเบียร์ที่เร่งผลิตไปแล้วในช่วงก่อนการปรับเพิ่มภาษีสรรพสามิตเมื่อปลายเดือนมีนาคมที่

ผ่านมา และการผลิตกุ้งแช่แข็ง ซึ่งหดตัวจากการขาดแคลนวัตถุดิบ เนื่องจากเกษตรกรบางส่วนหยุดการเลี้ยงกุ้ง เพื่อลดปัญหาขาดทุนจากราคากุ้งที่ลดลงต่อเนื่องจากการระบายกุ้งสู่ตลาดโลกของประเทศอินเดียและอินโดนีเซีย เพราะไม่มีสถานที่เพียงพอต่อการเก็บผลผลิตที่เพิ่มขึ้นมาก อย่างไรก็ตาม การผลิตปิโตรเลียมขยายตัวดีเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อนจากฐานต่ำที่มีการปิดซ่อมบำรุงโรงกลั่น และอุปสงค์ที่ขยายตัวต่อเนื่องตามราคาน้ำมันโลกที่ลดลง

อัตราเงินเฟ้อในเดือนมิถุนายน 2558 ยังคงติดลบต่อเนื่องจากราคาพลังงานเป็นสำคัญสอดคล้องกับราคาน้ำมันในตลาดโลกที่อยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม เมื่อปรับปัจจัยฤดูกาล ดัชนีราคาผู้บริโภคปรับสูงขึ้นเล็กน้อย โดยเป็นผลจากราคาอาหารสดที่ปรับสูงขึ้น โดยเฉพาะราคาผักที่ปรับเพิ่มขึ้นเนื่องจากได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศที่แห้งแล้ง รวมถึงราคาเนื้อสัตว์ที่ปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปัญหาอุปทานล้นตลาดที่เริ่มคลี่คลาย

การจ้างงานในเดือนมิถุนายน 2558 ปรับลดลงโดยเฉพาะในภาคเกษตรเนื่องจากราคาสินค้าเกษตรที่ลดลงต่อเนื่องและสถานการณ์ภัยแล้ง แรงงานบางส่วนจึงเคลื่อนย้ายเข้าสู่ภาคเกษตรทั้งภาคการผลิต เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอที่การผลิตฟื้นตัวสู่ระดับปกติภายหลังการปรับลดลงในช่วงก่อนหน้านี้ และภาคบริการในบางสาขา เช่น ภาคการก่อสร้างที่ปรับตัวดีขึ้นตามธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ อย่างไรก็ตาม แรงงานนอกภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ได้รับผลตอบแทนต่อชั่วโมงไม่สูงนักและมีจำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์น้อยกว่า 35 ชั่วโมง ทำให้รายได้เฉลี่ยที่แท้จริงของแรงงานนอกภาคเกษตรลดลงแม้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะหดตัว จำนวนการจ้างงานนอกภาคเกษตรที่ปรับเพิ่มขึ้นจึงสามารถช่วยพยุงกำลังซื้อของครัวเรือนโดยรวมได้เพียงบางส่วน

เศรษฐกิจต่างประเทศในเดือนมิถุนายน 2558 เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าโดยรวมปรับดีขึ้นบ้างจากเดือนก่อน ตามเศรษฐกิจสหรัฐฯ กลุ่มยูโร และจีน สำหรับเศรษฐกิจญี่ปุ่นทรงตัว ขณะที่เศรษฐกิจเอเชียชะลอตัวต่อเนื่องตามการส่งออกและการบริโภคภาคเอกชน

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ฟื้นตัวดีขึ้นต่อเนื่อง โดยเป็นผลจากปัจจัยพื้นฐานที่ค่อนข้างเข้มแข็ง โดยเฉพาะการจ้างงาน ฐานะการเงินของภาคเอกชนและความเชื่อมั่นของผู้บริโภค สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อที่ปรับสูงขึ้นต่อเนื่องจากเดือนก่อน

เศรษฐกิจกลุ่มยูโร ปรับดีขึ้นตามการผลิตในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อที่อยู่เหนือระดับ 50 ต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ความเชื่อมั่นภาคธุรกิจปรับลดลงบ้างจากความกังวลต่อสถานการณ์หนี้ในกรีซ แต่หลังจากที่กรีซยอมรับข้อตกลงและได้รับความช่วยเหลือเพิ่มเติมในช่วงกลางเดือนกรกฎาคมทำให้ความเชื่อมั่นภาคธุรกิจปรับดีขึ้น

เศรษฐกิจญี่ปุ่น ทรงตัวหลังจากที่เร่งผลิตไปมากในไตรมาสแรก โดยเศรษฐกิจยังอยู่ในทิศทางที่ฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปจากความเชื่อมั่นของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจที่ปรับดีขึ้นจากเดือนก่อนประกอบกับผลประกอบการของภาคธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ดี

เศรษฐกิจจีน ปรับดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับเดือนก่อนตามการบริโภคและการส่งออก โดยยอดค้าปลีกปรับดีขึ้นเล็กน้อย มูลค่าการส่งออกปรับดีขึ้นในทุกตลาดสำคัญสอดคล้องกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลัก โดยเฉพาะสหรัฐฯ รวมถึงการผลิตภาคอุตสาหกรรมปรับดีขึ้นบ้าง อย่างไรก็ตาม แม้การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน

ของภาครัฐจะเพิ่มขึ้น แต่การลงทุนภาคเอกชนยังลดลงต่อเนื่องในภาคอุตสาหกรรมและภาคอสังหาริมทรัพย์ที่มีอุปทานส่วนเกินอยู่มาก

เศรษฐกิจเอเชีย ชะลอตัวต่อเนื่องตามการส่งออกและการบริโภค โดยการส่งออกของประเทศส่วนใหญ่หดตัวมากขึ้น โดยเฉพาะได้หวัน ส่วนหนึ่งเพราะความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลกชะลอตัวตามวัฏจักรของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้บริโภคจะมีช่วงชะลอการซื้อเพื่อรอสินค้านำใหม่ประกอบกับอุปสงค์ของประเทศในภูมิภาคเอเชียยังอ่อนแอ สะท้อนจากยอดค้าปลีกที่ชะลอตัว โดยเป็นผลจากหนี้ภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงและการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมที่เริ่มลดลง ประชาชนจึงระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้นและธนาคารพาณิชย์ระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อ นอกจากนี้ การบริโภคของเกาหลีใต้ยังได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค MERS ต่อเนื่องจากเดือนก่อน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2558)

การวิเคราะห์ Five Forces Model

การแข่งขันภายในอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ มีการแข่งขันที่รุนแรง ได้แก่ การแข่งขันทางด้านการอนุมัติสินเชื่อที่สะดวกรวดเร็ว การลดสินทรัพย์ค้ำประกัน การขยายระยะเวลาในการชำระเงินต้นและดอกเบี้ย การลดอัตราดอกเบี้ย การจัดโปรโมชั่นพิเศษต่างๆ เป็นต้น

อำนาจการต่อรองของผู้บริโภคของหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ มีสูง ลูกค้าสามารถเลือกใช้บริการที่ไม่ใช่กลุ่มธนาคารพาณิชย์ได้ ได้แก่ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นต้น ซึ่งลูกค้าสามารถเลือกใช้บริการที่ตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจได้ดีที่สุด

อำนาจการต่อรองของผู้ผลิตของหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ มีสูง เพราะธนาคารพาณิชย์จะต้องดำเนินธุรกิจตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งมีหลักเกณฑ์ที่เข้มงวดและเปลี่ยนแปลงในกฎเกณฑ์และระเบียบปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

การเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่ของหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ เข้ามายังอุตสาหกรรมได้ยาก ต้องใช้เงินลงทุนที่สูง

การมีสินค้าและบริการอื่นทดแทนของหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ มีสูง ได้แก่ สินเชื่อบุคคลของสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์

การวิเคราะห์ผลตอบแทนเฉลี่ยของหลักทรัพย์ (R_p)

ร้อยละของอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อวันของหลักทรัพย์ธุรกิจธนาคารพาณิชย์สามารถจัดลำดับหลักทรัพย์ที่มีร้อยละของอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อวันมากที่สุดไปหาหลักทรัพย์ที่มีร้อยละของอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อวันน้อยที่สุดได้ดังนี้ บริษัท ทีสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (TISCO), บริษัท ทูน่าซาด จำกัด (มหาชน) (TCAP), บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เชียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (LHBANK), ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BBL), ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) (KKP), ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) (CIMBT), ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (SCB), ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) (KBANK), ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) (BAY), ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) (TMB), ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTB) และมีร้อยละของอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อวันดังต่อไปนี้ 0.0736, 0.0474, -0.0277, -0.0686, -0.0888, -0.0968, -0.1247, -0.1516, -0.1545, -0.1749, -0.2297 ตามลำดับร้อยละของอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อวันของหลักทรัพย์

ผลตอบแทนเฉลี่ยของตลาดหลักทรัพย์ ($\bar{R}_m$)

อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อวันของตลาดหลักทรัพย์เท่ากับร้อยละ 0.0067

ผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยง (R_f)

อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาลอายุ 6 เดือน มาเป็นตัวแทนของผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยงในการศึกษาครั้งนี้ซึ่งเท่ากับ 1.4694% ต่อ 6 เดือน ซึ่งสามารถคำนวณเป็นอัตราผลตอบแทนรายวันได้ โดยการนำจำนวนวันใน 6 เดือน เท่ากับ 181 วัน นำมาหารผลตอบแทนราย 6 เดือน สามารถคำนวณได้เท่ากับ 0.0081% ต่อวัน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

ความเสี่ยงของแต่ละหลักทรัพย์ในกลุ่มธุรกิจธนาคารพาณิชย์

ค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์ด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สามารถจัดลำดับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากค่าที่มากที่สุดไปหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยที่สุดได้ดังนี้ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) (BAY), ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) (TMB), บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (LHBANK), ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) (KBANK), ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTB), ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (SCB), บริษัท ทูมอนด์ จำกัด (มหาชน) (TCAP), ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) (KKP), บริษัท ทิสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (TISCO), ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) (CIMBT), ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BBL) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังต่อไปนี้ 4.5711, 1.5804, 1.5672, 1.4867, 1.4288, 1.3223, 1.2823, 1.2120, 1.1554, 1.1443, 0.9718 ตามลำดับ

ค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของหลักทรัพย์หรือค่าเบต้า β สามารถจัดลำดับหลักทรัพย์ที่มีค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบมากที่สุดไปหาหลักทรัพย์ที่มีค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบน้อยที่สุดได้ดังนี้ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) (BAY), ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) (KBANK), ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTB), ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) (TMB), ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (SCB), บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (LHBANK), ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BBL), บริษัท ทูมอนด์ จำกัด (มหาชน) (TCAP), ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) (KKP), ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) (CIMBT), บริษัท ทิสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (TISCO) และมีค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของหลักทรัพย์ดังต่อไปนี้ 3.3185, 1.1493, 1.0911, 1.0192, 1.0069, 0.9252, 0.5706, 0.5663, 0.4846, 0.4017, 0.2268 ตามลำดับ ค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของตลาดหลักทรัพย์มีค่าเท่ากับ 1

ผลตอบแทนที่คาดหวังของความเสี่ยง

ร้อยละของอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ สามารถจัดลำดับร้อยละของอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ที่มีค่ามากที่สุดไปหาร้อยละของอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ที่มีค่าน้อยที่สุดได้ดังนี้ บริษัท ทิสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (TISCO), ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) (CIMBT), ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) (KKP), ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BBL), บริษัท ทูมอนด์ จำกัด (มหาชน) (TCAP), บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (LHBANK), ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (SCB), ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) (TMB), ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTB), ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) (KBANK), ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) (BAY) และมีร้อยละของ

อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ดังต่อไปนี้ 0.0078, 0.0075, 0.0074, 0.0073, 0.0073, 0.0068, 0.0067, 0.0067, 0.0066, 0.0065, 0.0035 ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

สรุปภาพรวมเศรษฐกิจในประเทศไทยไตรมาสที่ 2 ปี 2558 พื้นตัวอย่างซ้ำๆ ตามแรงขับเคลื่อนจากภาคการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายลงทุนภาครัฐ ขณะที่การใช้จ่ายภาคเอกชนยังคงอ่อนแอและการส่งออกสินค้ายังซบเซาจากทั้งปัจจัยเชิงโครงสร้างด้านการผลิตของไทยและการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าโดยเฉพาะจีนและอาเซียน ทั้งนี้ เสถียรภาพเศรษฐกิจในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี อัตราเงินเฟ้อทั่วไปติดลบแต่มีแนวโน้มที่จะฟื้นระดับต่ำสุดในไตรมาสก่อนปรับสูงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่องและเงินสำรองระหว่างประเทศต่อหนี้ระยะสั้นอยู่ในเกณฑ์มั่นคง, สรุปภาพรวมเศรษฐกิจต่างประเทศไตรมาสที่ 2 ปี 2558 ภาพรวมเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทยมีทิศทางฟื้นตัวตามเศรษฐกิจกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วที่ฟื้นตัวดีขึ้น โดยเฉพาะสหรัฐฯ ที่กลับมาฟื้นตัวภายหลังปัจจัยลบชั่วคราวจากสภาพอากาศรุนแรงในไตรมาสแรกหมดไป ขณะที่เศรษฐกิจจีนทรงตัว ส่วนเศรษฐกิจเอเชียชะลอตัวต่อเนื่องและสรุปภาวะการแข่งขันในอุตสาหกรรมของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ กลุ่มธนาคารพาณิชย์มีการแข่งขันที่รุนแรง อำนาจการต่อรองของผู้บริโภคมีสูง อำนาจการต่อรองของผู้ผลิตมีสูง การเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่เป็นไปได้ยาก สินค้าและบริการอื่นทดแทนอยู่ในระดับสูง

สรุปอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อวัน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเบต้า และผลตอบแทนที่คาดหวัง พบว่าหลักทรัพย์ TISCO และ หลักทรัพย์ TCAP เป็นหลักทรัพย์ที่น่าสนใจและเหมาะแก่การลงทุน เพราะว่า ถ้านักลงทุนเลือกที่จะลงทุนในหลักทรัพย์ทั้ง 2 หลักทรัพย์นี้ นักลงทุนจะได้ผลตอบแทนกลับคืนหรือได้กำไรจากการลงทุนในหลักทรัพย์ มีความเสี่ยงจากการลงทุนต่ำและให้ผลตอบแทนจากการลงทุนมากกว่าผลตอบแทนที่คาดหวัง หลักทรัพย์ที่เหมาะสมและสมควรเลือกที่จะลงทุนมากที่สุดคือ หลักทรัพย์ TISCO เป็นหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนมากที่สุดในกลุ่มธนาคารพาณิชย์อยู่ที่ร้อยละ 0.0736 ต่อวัน มีค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์ (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) อยู่ที่ 1.1554 น้อยกว่าหลักทรัพย์ TCAP และมีค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบค่าเบต้าที่น้อยที่สุดในกลุ่มธนาคารพาณิชย์อยู่ที่ 0.227 ส่วนหลักทรัพย์ TCAP เป็นหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนที่น้อยกว่าหลักทรัพย์ TISCO อยู่ที่ร้อยละ 0.0474 ต่อวัน มีค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์ (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) อยู่ที่ 1.2823 และมีค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบค่าเบต้าอยู่ที่ 0.566 ส่วนที่เหลืออีก 9 หลักทรัพย์มีร้อยละของอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อวันติดลบ ถ้านักลงทุนเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ BAY, BBL, CIMBT, KBANK, KKP, KTB, LHBANK, SCB และ TMB นักลงทุนก็จะขาดทุนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ทั้ง 9 หลักทรัพย์ โดยที่หลักทรัพย์ที่ทำให้ นักลงทุนขาดทุนมากที่สุดคือหลักทรัพย์ KTB อยู่ที่อัตราผลตอบแทนร้อยละ -0.2297 ต่อวัน หลักทรัพย์ที่มีค่าเสี่ยงมากที่สุดคือหลักทรัพย์ BAY อยู่ที่ 4.5711 และหลักทรัพย์ที่มีค่าเสี่ยงที่เป็นระบบค่าเบต้ามากที่สุดคือหลักทรัพย์ BAY อยู่ที่ 3.319

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์

การวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์มีดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้นักลงทุนหรือผู้ที่สนใจงานวิจัยฉบับนี้ได้ทราบถึงเศรษฐกิจและการแข่งขันในอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์
2. ช่วยให้นักลงทุนหรือผู้ที่สนใจงานวิจัยฉบับนี้ได้ทราบถึงผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์
3. ช่วยให้นักลงทุนหรือผู้ที่สนใจงานวิจัยฉบับนี้ได้ใช้ในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนจากการลงทุนที่สูงที่สุด

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาถึงภาวะเศรษฐกิจของช่วงที่ทำการศึกษาว่าแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ซึ่งอาจทำให้ผลการศึกษานั้นมีความแตกต่างกัน
2. การศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานซึ่งอาจไม่เพียงพอต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน นักลงทุนควรคำนึงถึงการวิเคราะห์ที่หลากหลาย ได้แก่ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน เป็นต้น
3. ควรจะมีกำหนดกรอบในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุนให้เหมาะสม เพื่อที่จะได้ตรงตามลักษณะหรือนโยบายในการลงทุนของนักลงทุนแต่ละท่าน

เอกสารอ้างอิง

- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). *กลุ่มอุตสาหกรรม/หมวดธุรกิจ*. สืบค้นเมื่อ 3 เมษายน 2558 จาก marketdata.set.or.th/mkt/sectorialindices.do?language=th&country=TH
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). *อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระหว่างวัน*. สืบค้นเมื่อ 4 กรกฎาคม 2558 จาก http://marketdata.set.or.th/tfx/bexgovbondyield.do?locale=th_TH.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2558). *รายงานเศรษฐกิจและการเงินเดือนมิถุนายน 2558*. สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2558 จาก <https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/EconomicConditions/PressRelease/Pages/default.aspx>
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.(2556). *การลงทุนในตราสารทุน (Equity Investments)*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ที่ บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

ปัจจัยอันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเทศบาล
นครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ศึกษาเฉพาะผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในเขตเลือกตั้งที่ 1

Factors Affected to People's Participation in Election of Municipality Member,
PranakornSriayutthaya Municipality, Pranakornsriayuttha District,
Pranakornsriayuttha Province in Election District 1

วิชัย มีสุข

มหาวิทยาลัยสยาม

Email : imeesuk@hotmail.co.th

บทคัดย่อ

การที่ศึกษาหาปัจจัยอันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา และเสนอแนะในการส่งเสริมให้ประชาชนไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา โดยศึกษาจากประชากร (Population) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ประชาชนในพื้นที่เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา เขตเลือกตั้งที่ 1 ที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น จำนวนทั้งสิ้น 9,847 ราย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเชิงปริมาณ ตัวอย่างจำนวน 384 ราย ใช้สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analytical Statistics) เป็นสถิติที่ใช้บรรยายคุณลักษณะทั่วไปของข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และสถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inference Statistics) ใช้ทดสอบสมมติฐานเป็นแบบไม่มีพารามิเตอร์ (Nonparametric) เนื่องจากระดับการวัดของตัวแปรเป็นระดับมาตราวัดเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ลักษณะของข้อมูลไม่มีการแจกแจงแบบปกติ จึงต้องใช้สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

จากผลการศึกษาได้ข้อสรุปว่า อายุของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล เขตเลือกตั้งที่ 1 ของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาที่ไปเลือกตั้งมากที่สุดอยู่ระหว่าง 41 -51 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ ประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่ จึงออกไปใช้สิทธิมากกว่าประชาชนที่อายุน้อยที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่ ด้านการศึกษาพบว่าประชาชนมีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า เป็นผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากที่สุด ด้วยเพราะยังมีความเชื่อในตัวผู้นำชุมชน เครือญาติเผ่าผู้สมัครมา ไม่ได้ตัดสินใจจากองค์ความรู้ของตน สำหรับผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป เบื้องหน้าการเลือกตั้งที่มีแต่นักการเมืองที่แสวงหาผลประโยชน์ จึงไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารพบว่าประชาชนติดตามข่าวสารการเมืองท้องถิ่นจากสื่อมวลชนมากจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่า ทั้งนี้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารไม่ได้จำกัดอยู่แต่ช่องทางที่เป็นทางการเท่านั้น ในที่นี้

ยังหมายรวมถึงสภากาแฟ หรือการพบปะพูดคุย ซึ่งเมื่อรวมกับสื่อมวลชนด้วยแล้ว จึงสรุปได้ว่าผู้ที่รับรู้ข้อมูลข่าวมากจะไปใช้สิทธิของตนตามข้อมูลที่ได้รับรู้มาตามไปด้วย และการพิสูจน์สมมติฐาน สมมติฐานที่ 1 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุมากมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุน้อย สมมติฐานที่ 2 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้ต่ำมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้สูง สมมติฐานที่ 3 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีระดับการศึกษาต่ำมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีระดับการศึกษาสูง สมมติฐานที่ 4 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ได้รับข้อมูลข่าวสารมากมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ได้รับข้อมูลข่าวสารน้อย ผลการพิสูจน์สมมติฐานพบว่า มีความสัมพันธ์กับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จึงยอมรับสมมติฐานทั้ง 4

คำสำคัญ : ประชาชนในเขตการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา, เขตเลือกตั้งที่ 1, การมีส่วนร่วมใช้สิทธิเลือกตั้ง

Abstract

This research aimed to study factors affecting people's participation in the election of Phranakhon Si Ayutthaya Municipality Council members. The objectives were to study the levels of people's participation in voting for Phranakhon Si Ayutthaya Municipality Council members. It was the study of factors which were related to people's participation in the election of Phranakhon Si Ayutthaya Municipality Council members. The study also suggests ways to encourage people to go out and vote for Phranakhon Si Ayutthaya Municipality Council members. The population included 9,847 people who were entitled to vote in the Electoral District 1 and a sample group for quantitative study of 384 people. Descriptive Analytical Statistics was used to describe general characteristics of the data which included Frequency and Percentage. The Inference Statistics was employed to test Nonparametric hypothesis. This is due to the fact that the measurement of variants was Ordinal Scale. The data was not a normal distribution, therefore, the statistics was used to test the hypotheses.

From the study, it was concluded that the age of the voters in Electoral District 1 of Phranakhon Si Ayutthaya Municipality showing up to vote the most was between 41 and 51. They lived and worked in the area, they went to vote more than those who lived outside the area. Concerning the level of education, it was found that people who had education lower than primary to secondary levels went out to vote in the highest level. It was because they still believed in the community leader and their relatives' persuasion. The decision, then, was not from their own judgment. Pertaining to the people who had higher education, they were bored with the election that was full of politicians who usually corrupted and only worked for their own benefits, therefore, they did not go out to vote. Regarding the information awareness, people who followed news from media went out to vote more. The information awareness was not limited to only formal communication channels, it also included chatting and talking with groups of friends. In other words, receiving more news, including from different types of media encouraged people to vote. Proof of hypotheses consists of 1) Hypothesis 1: Older voters tend to vote more than those who are younger; 2) Hypothesis 2: Voters with less income tend to go out and vote more than those with more income; 3) Voters with lower level of education tend to go out and vote more than those who have higher level of education; 4) Voters who receive more election news tend to participate in the election more than those who receive less news. The result of proving the hypotheses revealed that the hypotheses showed relationships with the people's participation in the election. Therefore, the 4 hypotheses were accepted.

Keywords: People in Phranakhon Si Ayutthaya, Electoral District 1., Participation in the election.

บทนำ

การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นเป็นการใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ สมาชิกสภาท้องถิ่นมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 : 2550)

การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ปกครองโดยประชาชนและเพื่อประชาชน นอกจากเป็นองค์การทางการเมืองแล้ว ยังเป็นสถาบันให้การศึกษาการอบรม การฝึกฝนแนวทางแห่งการเมืองแก่ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งการเลือกตั้งจะเป็นการฝึกฝนให้ประชาชนได้ใช้ดุลพินิจในการเลือกสรรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ความเหมาะสมมาทำหน้าที่แทนตน (การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่ในอนาคต, 2552)

การไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนผู้มีสิทธิ จึงส่งผลโดยตรงต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ทว่าในความเป็นจริงแล้ว ประชาชนผู้มีสิทธิ กลับไม่ไปใช้สิทธิ หรือไปในระดับที่น้อยมาก และมีอัตราการไปใช้สิทธิลดลง ซึ่งถือเป็นสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง เพราะหากจำนวนผู้ไปใช้สิทธิลดลงอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลกระทบต่อได้มาซึ่งผู้แทน การบริหารงาน และเป็นปัจจัยสำคัญในการทุจริต

เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบเทศบาลแห่งหนึ่ง จัดตั้งโดยประกาศกระทรวงมหาดไทย ตามบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 มีเขตการปกครองที่มีสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเกาะและเคยเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงเก่ามีแม่น้ำไหลผ่าน 3 สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำลพบุรี มีพื้นที่ประมาณ 14.84 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 5,000 ไร่ พื้นที่เกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา ประมาณ 7 ตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือน 19,647 ครัวเรือน จำนวนประชากรตามหลักฐานทะเบียนราษฎรจำนวน 53,289 คน ประชากรแฝงประมาณ 150,000 คน เขตการปกครองในความรับผิดชอบ 10 ตำบล (ข้อมูลการรายงานผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล, 2555) ประกอบด้วย

1. ตำบลประตูชัย
2. ตำบลหอรัตนไชย
3. ตำบลท่าवासกรี
4. ตำบลหัวรอ
5. ตำบลกะมัง (หมู่ที่ 10 , 11 , 12)
6. ตำบลบ้านเกาะ (หมู่ที่ 1 , 4 , 5)
7. ตำบลคลองสระบัว (หมู่ที่ 1)
8. ตำบลหันตรา (หมู่ที่ 7)
9. ตำบลคลองสวนพลู (หมู่ที่ 4 , 5 , 6)
10. ตำบลเกาะเรียน (หมู่ที่ 7)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อเสนอแนะในการส่งเสริมให้ประชาชนไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา

สมมุติฐานในการวิจัย

- สมมุติฐานที่ 1 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุมากมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุน้อย
- สมมุติฐานที่ 2 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้ต่ำมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้สูง
- สมมุติฐานที่ 3 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีระดับการศึกษาต่ำมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีระดับการศึกษาสูง
- สมมุติฐานที่ 4 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ได้รับข้อมูลข่าวสารมากมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ได้รับข้อมูลข่าวสารน้อย

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยในลักษณะของการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเก็บรวบรวม ข้อมูลด้วยแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง (Structured Questionnaire)

ประชากร คือ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา เขตเลือกตั้งที่ 1 จำนวน 384 คน โดยการเทียบอัตราส่วนจากประชากรในทุกตำบลในเขตเลือกตั้งที่ 1

เครื่องมือ ใช้เครื่องมือแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนในเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา เขตเลือกตั้งที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของประชาชน

ส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

ส่วนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้านได้แก่

1. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล
2. ด้านต้นทุนค่าใช้จ่ายในการมีส่วนร่วมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล
3. ด้านการติดต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐกับการมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล โดยมีลักษณะการตอบคำถามเป็นแบบระดับความคิดเห็น 3 ระดับได้แก่ น้อย ปานกลาง และมาก โดยมีลักษณะคำถามเชิงบวก (Positive) และคำถามเชิงลบ (Negative) เป็นคำถามที่มีระดับดังนี้ มาก ปานกลาง น้อย

ส่วนที่ 5 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ประกอบด้วยคำถาม จำนวน 2 ข้อ

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามซึ่งผ่านการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ไปแจกให้แก่กลุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถาม จำนวน 395 ฉบับ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะเป็นประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา เขตเลือกตั้งที่ 1 โดยความร่วมมือของบุคลากรในสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา นักศึกษาฝึกงาน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มีความรู้พออ่านออกเขียนได้เพราะส่วนใหญ่อยู่ในเขตชุมชนเมือง บุคลากรมีความคุ้นเคยกับประชากรในกลุ่มตัวอย่าง และใช้งบประมาณน้อย สะดวกรวดเร็ว ประหยัดเวลา ผู้ตอบมีอิสระในการตอบ อีกทั้งข้อมูลที่ได้จากการกรอกแบบสอบถามยังง่ายแก่การวิเคราะห์

การศึกษานี้ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2556 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2556 รวมระยะเวลา 2 เดือน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

เนื่องจากระดับการวัดของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นมาตราวัดเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ผู้วิจัยจึงใช้สถิติแบบไม่มีพารามิเตอร์ (Nonparametric) ดังนี้

1) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อจัดทำเป็นหมวดหมู่ และเพื่อทราบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา และทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)

2) การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติการวิเคราะห์โดยการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามด้วย Chi – Square test และ Gamma โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 เนื่องจากระดับในการวัดของตัวแปรเป็นระดับ Ordinal Scale

ผลการวิจัย

ตาราง สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุมากมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนคร พระนครศรีอยุธยา มากกว่าผู้ มีสิทธิเลือกตั้งที่อายุน้อย	8.925	≤.01	0.099	≤.01	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้ต่ำมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนคร พระนครศรีอยุธยา มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้สูง	5.434	≤.01	0.125	≤.01	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีระดับการศึกษาต่ำมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนคร พระนครศรีอยุธยา มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีระดับการศึกษาสูง	8.449	≤.01	0.661	≤.01	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 4 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ได้รับข้อมูลข่าวสารมากมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนคร พระนครศรีอยุธยา มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ได้รับข้อมูลข่าวสารน้อย	16.925	≤.01	0.027	≤.01	ยอมรับสมมติฐาน

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ในด้านอายุของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล เขตเลือกตั้งที่ 1 ของเทศบาลนคร พระนครศรีอยุธยาที่ไปเลือกตั้งมากที่สุดอยู่ระหว่าง 41 -51 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ ประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่ จึงออกไปใช้สิทธิมากกว่าประชาชนที่อายุน้อยที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่ ขึ้นไปมีจำนวน 205 คิดเป็นร้อยละ 51 แสดงให้เห็นว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งฯ ในช่วงของอายุมีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก หากแต่ปรากฏผู้สูงอายุจะอยู่ในระดับสูงกว่าเล็กน้อย

ด้านรายได้ ประชาชนมีรายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท เป็นผู้ไปใช้สิทธิมากที่สุดเนื่องจากเป็นผู้ที่ได้รับค่าตอบแทนไม่ว่าจะเป็นสิ่งของหรือเงินทอง ในการการไปใช้สิทธิ รวมทั้งมีการจัดหาหนรับ – ส่งในการไปใช้สิทธิ ในแต่ละครั้ง แสดงให้เห็นว่า หากไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มประชาชนที่ยินดีที่จะออก รวมถึงผู้ที่มีรายได้มาก ก็จะไม่

รู้สึกว่าการใช้ง่ายที่เกิดขึ้นจากการเดินทางไปใช้สิทธิมีผลต่อการดำรงชีวิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและไปใช้สิทธิของประชาชน

ด้านการศึกษาพบว่าประชาชนมีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษาถึงระดับ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า เป็นผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากที่สุด ด้วยเพราะยังมีความเชื่อในตัวผู้นำชุมชน เครือญาติฝากผู้สมัครมา ไม่ได้ตัดสินใจจากองค์ความรู้ของตน สำหรับผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป เบื้องหน้าการเลือกตั้งที่มีแต่นักการเมืองที่แสวงหาผลประโยชน์ จึงไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารพบว่าประชาชนติดตามข่าวสารการเมืองท้องถิ่นจากสื่อมวลชนมากจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่า ทั้งนี้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารไม่ได้จำกัดอยู่แต่ช่องทางที่เป็นทางการเท่านั้น ในที่นี้ยังหมายถึงรวมถึงสภากาแฟ หรือการพบปะพูดคุย ซึ่งเมื่อรวมกับสื่อมวลชนด้วยแล้ว จึงสรุปได้ว่าผู้ที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารมากจะไปใช้สิทธิของตนตามข้อมูลที่ได้รับรู้มาตามไปด้วย

การที่ประชาชนติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐมีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลอยู่ในระดับต่ำนั้น ก็เพราะประชาชนที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุมาก และประกอบอาชีพรับจ้าง หรือเกษตรกรกรรมในพื้นที่ จึงไม่มีความจำเป็นที่ต้องไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และไม่ผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) ประชาชนที่อายุมากกว่าจะมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่าประชาชนที่มีอายุน้อย และยอมรับสมมติฐานนี้ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่อายุมากมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมืองมากกว่า ตลอดจนเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ทำให้การไปเลือกตั้งไม่ใช่สิ่งที่ทำให้เกิดความยากลำบาก

2) รายได้ของประชาชนผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีผลต่อการไปใช้สิทธิ มีนัยยะสะท้อนถึงการได้รับค่าตอบแทนจากการไปเลือกตั้งหรือไม่ เป็นสิ่งที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญอย่างไม่อาจมองข้ามได้ อีกทั้งประชาชนในพื้นที่เป็นผู้ประกอบอาชีพเกษตรกร ค้าขาย ไม่ได้มีรายได้ประจํามากนั้น ต่างจากผู้ที่ออกไปประกอบอาชีพนอกพื้นที่

3) ระดับการศึกษาของประชาชนผู้มีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง แสดงให้เห็นว่าประชาชนผู้มีการศึกษาจะไม่ถูกชักชวน หรือครอบงำให้ไปเลือกตั้งตามหน้าที่เท่านั้น หากยังมีองค์ประกอบจากความพึงพอใจ และความรู้ที่ตนมี ซึ่งแตกต่างกับประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งมักถูกขอร้อง หรือถามถึงบุญคุณ จากทั้งญาติมิตร คนรู้จัก หรือแม้แต่พนักงานการเมือง ทำให้ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำไปใช้สิทธิมากกว่า

4) การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ มีผลต่อการออกไปมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ เพราะสื่อจะเชิญชวน และเผยแพร่ ทำให้ประชาชนผู้แสวงหาโอกาสในการรับรู้ และถูกกระตุ้นเตือนอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งเสริมให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อที่จะได้ทราบถึงสาเหตุ และแรงจูงใจให้ประชาชนไปใช้สิทธิได้ถูกต้อง

2) ควรศึกษาถึงการลดค่าใช้จ่ายในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อที่จะกระตุ้นให้ประชาชนไม่รู้สึกว่าการไปเลือกตั้งต้องทำให้มีค่าใช้จ่ายเกินความจำเป็น

เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ พวงงาม. (2552) . *การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน.
- ติน ประยูรฤทธิ์. (2528). *ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2553). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: บิสนิเนสอาร์เอนด์ดี.
- วิรัช วิรัชนิการวรรณ. (2546). *การบริหารและจัดการเทศบาลในยุคปฏิรูปการเมือง*. กรุงเทพมหานคร
- วิสุทธิ์ โพธิแท่น. (2524) . *ประชาธิปไตย : แนวคิดและตัวแบบประเทศประชาธิปไตยในอุดมคติ*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุทัย หิรัญโต. (2523). *การปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) Planning personal Financials Bangkok Life Assurance Public Company Limited

อรินทร อุดมเชียร

บัณฑิตวิทยาลัยด้านบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

E-mail: Arintorn.u@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) (2) การออมและการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ พนักงานบริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ได้จำนวน 320 คน โดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ และการวิเคราะห์ไค-สแควร์

ผลการศึกษาพบว่า (1) พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 18-40 ปี มีสถานภาพโสด มีสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน ระดับการศึกษา คือ ปริญญาตรี อายุการทำงานเฉลี่ย 10 ปี 9 เดือน มีบ้านพักเป็นของตนเอง และใช้รถยนต์ส่วนตัว (2) พนักงานส่วนใหญ่มีรายได้เป็นเงินเดือนเพียงอย่างเดียว รายได้เฉลี่ย 15,000-30,000 บาทต่อเดือน มีการจัดสรรค่าใช้จ่ายประจำเดือน ได้แก่ ค่าอุปโภคและบริโภคต่างๆ ใช้จ่ายเป็นเงินสดและบัตรเครดิต พฤติกรรมการใช้จ่ายมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า (3) พนักงานส่วนใหญ่มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารสามารถออมได้ไม่เกิน 5% ของรายได้ และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีการวางแผนภาษีโดยใช้สิทธิลดหย่อนภาษีด้วยเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (4) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการวางแผนภาษีพบว่า ส่วนใหญ่เป็นพนักงานที่มีอายุ 31 ปี ขึ้นไป ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในอัตราร้อยละ 10 จึงมีการวางแผนภาษี ด้านสิทธิลดหย่อนภาษีจากการประกันชีวิตและดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย และ (5) ความสัมพันธ์ระหว่างการออมกับการวางแผนภาษีพบว่า พนักงานกลุ่มที่มีความสามารถในการออม มีการวางแผนภาษีด้านสิทธิลดหย่อนภาษีรายการเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมากที่สุด รองลงมาคือ เบี้ยประกันชีวิต

คำสำคัญ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)

Abstract

The objectives of the study were (1) to examine the personal characteristics of monthly employees; (2) to investigate the saving and tax planning of monthly employees; (3) to study the relationship between the personal characteristics and tax planning of monthly employees; The sample consisted of 320 monthly employees defined by Specific sampling method. The data was collected by using questionnaires and was analyzed by using descriptive statistics: percentage and chi-square.

The results indicated that (1) most of the employees were single female, aged between 18 and 40, and their families consisted of 3-4 members. They graduated with undergraduate degrees and took an average of 10 years and 9 months for the working experiences. They also had their own houses and cars; (2) most of the employees received only salaries with an average of 15,000-30,000 THB per month. The monthly expenses were prepared in advance and were paid by cash and by credit; (3) most of employees had saving accounts and were able to save money less than 5 percent out of total salaries as well as the personal income tax was exempt. The reduction of the tax burden by using savings fund was planned; (4) for the relationship between personal characteristics and tax planning issue, most employees aged more than 31 with undergraduate degrees. They had to pay the individual tax rate at 10 percentages so they planned to apply life insurance premiums and housing interests for tax reduction; and (5) for the relationship between savings and tax planning issue, employees with capable of savings had planned for their tax reduction by using savings fund and life insurance premiums respectively.

Keywords: Personal Financial Management, Bangkok Life Assurance LTD.

บทนำ

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน ทำให้การจัดการทางการเงินมีความยากลำบาก ซึ่งหากพนักงานบริษัทกรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นอย่างดีนั้น ก็จะส่งผลให้ การจัดการทางการเงินของแต่ละบุคคลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ จนนำไปสู่การมีอิสรภาพทางการเงิน ซึ่งหมายถึง การมีหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงเพียงพอที่จะใช้ชีวิตได้อย่างสุขสบายตามสมควร (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2554) ซึ่งการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ยังมีส่วนช่วยสนับสนุนด้านการลงทุนในภาคธุรกิจ การเพิ่มเงินออมในระบบเศรษฐกิจ รวมไปถึงมุมมองเรื่องรายได้ประชาชาติ ที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้ภายในประเทศอย่างเป็นธรรม ซึ่งการวางแผนการเงินยังสามารถสร้างความมั่งคั่ง รักษาความมั่งคั่ง และเพิ่มพูนความมั่งคั่งให้แก่ผู้วางแผนทางการเงินได้ ตลอดจนถึงการส่งมอบความมั่งคั่งให้แก่ผู้อื่น และการตัดสินใจวางแผนการเงินส่วนบุคคลนั้น จะถูกกำหนดโดยลักษณะพื้นฐานของแต่ละคน เช่น รายได้ อายุ เพศ และระดับการศึกษา เป็นต้น (รัชนิกร วงษ์จันทร์, 2553)

บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) มีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินธุรกิจ ภายใต้กระบวนการการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยมุ่งเน้นให้มีการเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน นักวิเคราะห์ พนักงาน ผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ตลอดจนประชาชนทั่วไปที่สนใจ ได้รับข้อมูลอย่างถูกต้องครบถ้วน รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์และทั่วถึงเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจด้วยความโปร่งใสและเท่าเทียมกัน วิสัยทัศน์ ให้คนไทยเห็นประโยชน์ การประกันชีวิต และทำประกันชีวิตให้เหมาะสมกับฐานะทางการเงินและคุณค่าชีวิต

ส่วนภารกิจบริษัทมีความมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้นำในการสร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ด้วยการปกป้องคุณค่าชีวิต การให้คำแนะนำด้านการวางแผนทางการเงิน และบริการที่ประทับใจผ่านตัวแทน คู่ค้า และพนักงานที่มีความจริงใจ และมีความรู้ระดับแนวหน้าของประเทศ (กรุงเทพประกันชีวิต, 2557)

รายได้หลักของพนักงานที่ได้รับมานั้น ส่วนใหญ่มาจากรายได้จากเงินเดือนประจำและเงินโบนัสแต่มักจะถูกนำไปใช้จ่ายในสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีพ ซึ่งได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่ ยารักษาโรค นอกจากนั้นเป็นการจ่ายเพื่อซื้อสิ่งของต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกสบาย การใช้จ่ายเกี่ยวกับพันธะทางการเงินที่มีอยู่เช่น ค่าเบี้ยประกัน ค่าดอกเบียเงินกู้ตลอดจนภาษี เป็นต้น นอกจากนั้นอาจจะมีการจ่ายกรณีพิเศษอื่น ๆ เช่น การบริจาคต่าง ๆ

ดังนั้นจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาถึงเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ซึ่งผลการศึกษารั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับพนักงานที่สนใจในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อจัดการและการวางแผนการเงินสำหรับใช้ในอนาคตต่อไป อีกทั้งเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ของหน่วยงานให้พนักงานมีกำลังใจในการทำงาน ทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ สร้างผลงานที่มีคุณค่าและบรรลุเป้าหมายขององค์กร

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส สมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานปัจจุบัน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน สถานที่พักอาศัย พาหนะ (รถ) ที่ใช้ ของพนักงานบริษัท กรุงเทพมหานคร ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กรุงเทพมหานคร ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านรายจ่าย ด้านการออม ด้านภาษี
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กรุงเทพมหานคร ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)

ขอบเขตของการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานบริษัท กรุงเทพมหานคร ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 320 คน (กรุงเทพมหานคร ประกันชีวิต จำกัด ณ วันที่ 24 เมษายน 2556)

ขอบเขตของเนื้อหา การศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย การศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กรุงเทพมหานคร ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่กรุงเทพมหานคร การวางแผนการเงินส่วนบุคคลประกอบด้วย ด้านรายได้ ด้านรายจ่าย ด้านการออม และด้านภาษี

สมมติฐานการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส สมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานปัจจุบัน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน สถานที่พักอาศัย พาหนะ (รถ) ที่ใช้ มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท กรุงเทพมหานคร ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ข้อมูลส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ
- สถานภาพการสมรส
- สมาชิกในครอบครัว
- ระดับการศึกษา
- ตำแหน่งงานปัจจุบัน
- ระยะเวลาการปฏิบัติงาน
- สถานที่พักอาศัย
- พาหนะ (รถ) ที่ใช้

ตัวแปรตาม

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของพนักงานบริษัท กรุงเทพมหานคร ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)

- การวางแผนด้านรายได้
- การวางแผนด้านรายจ่าย
- การวางแผนด้านการออม
- การวางแผนด้านภาษี

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล Gitman and Joesnk (2005) การวางแผนการเงินเป็นกระบวนการที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความต้องการเป้าหมายจะเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงชีวิตของแต่ละบุคคล แต่เป้าหมายทางการเงินที่แท้จริงนั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอายุแต่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำหรือช่วงว่างงาน ไม่ว่าบุคคลจะมีอายุ 25, 45 หรือ 65 ปี ก็ควรจะให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการวางแผนการเงิน ปัจจัยอื่นที่จะมีผลต่อการวางแผนการเงินของแต่ละบุคคล รวมถึงการเปลี่ยนแปลงงานใหม่ การแต่งงาน การมีลูก รวมทั้งการย้ายที่อยู่

แนวความคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการออม ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ สำนักเคนส์ (Keynes อ้างถึงใน อรุณ ภาณุพงศ์ 2502) การออม (Saving) คือการนำรายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมาเก็บออมในทัศนของเคนส์ หมายถึง ส่วนที่ไม่ได้ใช้จ่ายใช้สอย ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ หรือพูดโดยให้เข้าใจง่าย การออมก็คือ ส่วนที่เหลือของรายได้

อรอนงค์ ไชยบุญเรือง (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า ส่วนใหญ่มีการวางแผนในด้านของหนี้สินมากที่สุด รองลงมาได้แก่การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ การวางแผนทางภาษี การวางแผนการออมและการลงทุน ไม่มีการวางแผนใดๆ การวางแผนการเกษียณ และการวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน ตามลำดับ

บริษัท นาโนเซิร์ซ จำกัด (2555) ดำเนินการสำรวจข้อมูลจำนวน 200 ตัวอย่าง เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า เพศชายคิดเป็นร้อยละ 40.5 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59.5 ของอายุของกลุ่มตัวอย่าง อายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.5 ช่วงอายุ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.0 ช่วงอายุ 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.5 และอายุ 36 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 19.0 โดยรายได้ส่วนใหญ่ประมาณ 20,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.0 และรายได้ประมาณ 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.5 โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.5 และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 26.5 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และรายจ่ายของกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมักจะมีรายได้พอดีกับรายจ่ายในทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 39.5 ลำดับรองลงมาคือ การมีรายจ่ายมากกว่ารายได้ในแต่ละเดือน คิดเป็นร้อยละ 29.5 และการที่มีรายได้มากกว่ารายจ่าย และมีการนำเงินเหลือมาออม คิดเป็นร้อยละ 29.0 ตามลำดับ

วิธีดำเนินการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานบริษัท กรุงเทพมหานครประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 320 คน (กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด ณ วันที่ 24 เมษายน 2556)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาใช้วิธีสังเกตแบบสอบถามให้พนักงานของบริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน) จำนวน 320 คน ซึ่งเป็นการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง โดยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน ได้ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยร้อยละ เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล รายได้และรายจ่าย การออมและการวางแผนภาษีของพนักงาน บริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน)
2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยไค-สแควร์ (Chi-square Test) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล และการออมกับการวางแผนภาษีของพนักงาน บริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน)

ผลการศึกษา

แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน) มีรายละเอียดดังนี้

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 18-30 ปี สถานภาพโสด มีลักษณะการอยู่อาศัยเป็นครอบครัวขนาดเล็กที่มีสมาชิกในครอบครัว จำนวน 3-4 คน การศึกษาระดับปริญญาตรี อยู่ในตำแหน่งงานเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงาน มีอายุการทำงานเฉลี่ย 10 ปี 9 เดือน มีที่พักอาศัยเป็นของตนเอง ใช้รถยนต์ส่วนบุคคล

2. ผลการวิเคราะห์การออมและการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน) มีรายละเอียดดังนี้

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมเป็นบัญชีเงินฝากกับธนาคารเพียงอย่างเดียว เนื่องจาก มีรายได้ไม่สูงมากนักส่งผลให้มีความสามารถในการออมต่ำ คือ ออมได้ ไม่เกิน 5% ของรายได้ รองลงมาเป็นการออมเป็นการประกันชีวิต (แบบสะสมทรัพย์) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในเกณฑ์ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ มีเงินได้สุทธิต่อปีไม่เกิน 150,000 บาท และใช้สิทธิลดหย่อนภาระภาษีเป็นเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพียงรายการเดียว เนื่องจาก เป็นสวัสดิการของบริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน) ที่มีให้กับพนักงานทุกคน รองลงมา คือ เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อัตราภาษีร้อยละ 10 กลุ่มตัวอย่างจะมีการใช้สิทธิลดหย่อนภาระภาษีรายการเบี่ยประกันชีวิตและดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัยเพิ่ม

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน)

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับฐานภาษี

อายุ		ฐานภาษี						X ²
		ได้รับยกเว้น ภาษีเงินได้	ร้อยละ 10	ร้อยละ 20	ร้อยละ 30	ร้อยละ 35	รวม	
18-30 ปี	จำนวน	85	34	0	0	0	119	101.675
	ร้อยละ	71.4%	28.6%	0%	0%	0%	100.0%	
31-40 ปี	จำนวน	51	65	2	1	0	119	
	ร้อยละ	42.9%	54.6%	1.7%	8%	0%	100.0%	
41-50 ปี	จำนวน	16	42	10	0	0	68	
	ร้อยละ	23.5%	61.8%	14.7%	0%	0%	100.0%	
51 ปี ขึ้นไป	จำนวน	2	10	0	1	1	14	
	ร้อยละ	14.3	71.5%	0%	7.1%	7.1%	100.0%	
รวม	จำนวน	154	151	12	2	1%	320	
	ร้อยละ	48.1%	47.2%	3.8%	0.6%	0.3%	100.0%	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับฐานภาษี เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับฐานภาษี พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับฐานภาษี อายุมีความสัมพันธ์กับฐานภาษี สถานภาพมีความสัมพันธ์กับฐานภาษี จำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับฐานภาษี ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับฐานภาษี รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับฐานภาษี รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับฐานภาษี และความสามารถในการออมไม่มีความสัมพันธ์กับฐานภาษี

อภิปรายผลการศึกษา

จากการสรุปผลการศึกษาได้ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นพนักงานของบริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน) จำนวน 320 คน เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล อภิปรายผลได้ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเริ่มทำงานหรือช่วงสะสมความมั่งคั่งยังมีรายได้ไม่มาก มีการจัดสรรรายจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายประจำเดือน สอดคล้องกับผลการวิจัย ของจันทร์เพ็ญ บุญฉาย ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 61 มีการจัดสรรเงินเป็นหมวดหมู่ ส่วนใหญ่จัดเป็นค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากที่สุด และนาโนเชิร์ช ที่พบว่ามีการวางแผนแยกรายได้ออกเป็นส่วนๆ เช่น รายได้ เงินออม และเงินที่จะต้องใช้ในชีวิตประจำวัน

2. กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของจิตต์อารี ทะวิลาล ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นประทวน มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีเงินเดือนเป็นรายได้หลัก มีการ

กำหนดงบประมาณการใช้จ่ายแต่ไม่มีการบันทึก/จัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย มีการออมโดยการฝากธนาคาร มีรายได้น้อยทำให้เก็บออมไม่ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารรับรู้ว่างานของ บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ในระดับปฏิบัติการส่วนใหญ่ มีรายได้และรายจ่ายที่ใกล้เคียงกันจนมีความสามารถในการออมเงินอยู่ในระดับต่ำ คือ ไม่เกิน 5% ของรายได้ จึงควรมีการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ ให้พนักงานเพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต เช่น จัดให้มีการจำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภคในชีวิตประจำวันให้แก่พนักงานในราคาถูก และเพิ่มรายได้ให้แก่พนักงานระดับปฏิบัติการ โดยพิจารณาโครงสร้างเงินเดือนให้สอดคล้องกับค่าครองชีพในปัจจุบันที่ปรับตัวสูงขึ้น
2. ผู้บริหารนำข้อมูลที่ได้ไปกำหนดนโยบายของฝ่ายทรัพยากรบุคคลในการวางแผนจัดการอบรมและกิจกรรมต่างๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลแก่กับพนักงานของ กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) เพื่อจะรู้จักวางแผนการออมเงินเพื่อใช้ในยามฉุกเฉินและสร้างความมั่นคงในอนาคต ส่งเสริมให้พนักงานที่การบันทึกจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายเพื่อจะได้ควบคุมค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำรงชีวิตและจัดสรรเงินออมได้ดีขึ้น
3. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ตำแหน่งงาน หรือกำหนดช่วงอายุให้เฉพาะเจาะจง เพื่อจะได้ข้อมูลที่มีความชัดเจน ซึ่งจะทำให้บริษัทสามารถหามาตรการในการดูแลพนักงานได้ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

จิตต์อารี ทะวิลา. (2553). การบริหารการเงินส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการเงินการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์ ใครว่าเงินทองไม่สำคัญ. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2555 จาก <http://www.stjohn.ac.th>.

บริษัท นาโน เซิร์ช จำกัด ผู้บริโภคปรับตัวเพื่อรับมือพิษเศรษฐกิจ. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2555 จาก www.nanosearch.co.th.

อรอนงค์ ไชยบุญเรือง. (2553). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กรมสรรพากร ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2555 จาก www.rd.gh.th/publish/309.0.html.

การจัดการเงิน. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2555. จาก <http://nachailit.files.wordpress.com>.

คำแนะนำการส่งบทความ

วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่และถ่ายทอดผลงานวิจัยและผลงานวิชาการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อมูลเบื้องต้นของวารสาร

1. วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นวารสารราย 6 เดือน (2 ฉบับ/ปี) โดยมีกำหนดออก ดังนี้ ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม
2. วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จัดพิมพ์เพื่อเป็นแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนความรู้วิชาการ สำหรับคณาจารย์ นักวิชาการ ตลอดจนนิสิต นักศึกษา

นโยบายพิจารณาถ้อยแถลงบทความ

1. วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา รับพิจารณาบทความวิชาการ (Academic Article) บทความวิจัย (Research Article) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ภายใต้เงื่อนไขว่าจะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร เอกสารการประชุม หรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาขอตีพิมพ์ในวารสารอื่น
2. ขอบเขตของวารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จะครอบคลุมเนื้อหา ด้านรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การจัดการ บริหารธุรกิจ ศิลปศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์และสหวิทยาการ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับรัฐศาสตร์
3. บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ต้องผ่านการถ้อยแถลงจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง (Peer Review)

กระบวนการพิจารณาถ้อยแถลงบทความ

บทความที่จะได้รับการพิจารณาตีพิมพ์จะต้องผ่านกระบวนการพิจารณาจากกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (Peer Review) ดังนี้

1. กองบรรณาธิการจะแจ้งให้ผู้เขียนทราบเมื่อกองบรรณาธิการได้รับบทความเรียบร้อยแล้ว
2. กองบรรณาธิการจะตรวจสอบบทความว่าอยู่ในขอบเขตเนื้อหาวารสารหรือไม่ รวมถึงคุณภาพงานวิชาการ และประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ
3. ในกรณีที่กองบรรณาธิการพิจารณาเห็นควรรับบทความไว้พิจารณาตีพิมพ์ กองบรรณาธิการจะดำเนินการส่งบทความเพื่อถ้อยแถลงต่อไป โดยจะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 2 ท่าน ประเมินคุณภาพของบทความว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมจะลงตีพิมพ์หรือไม่ โดยกระบวนการถ้อยแถลงนี้ทั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เขียนจะไม่ทราบข้อมูลของกันและกัน (Double-Blind Peer Review)
4. เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพบทความแล้ว กองบรรณาธิการจะตัดสินใจโดยอิงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ว่าบทความนั้นๆควรนำลงตีพิมพ์ หรือควรส่งให้ผู้เขียนแก้ไขก่อนส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินอีกครั้งหนึ่งหรือปฏิเสธการตีพิมพ์

1. ข้อกำหนดต้นฉบับ

1.1 การจัดพิมพ์ต้นฉบับ ผลงานที่เสนอพิจารณาตีพิมพ์ควรมีความยาวประมาณ 8-15 หน้ากระดาษ A4 บทความภาษาไทยพิมพ์ด้วย Font THSarabun PSK ขนาดตัวอักษร 16 Point บทความภาษาอังกฤษพิมพ์ด้วย ด้วย Font THSarabun PSK ขนาดตัวอักษร 16 Point

ข้อกำหนดในการเตรียมต้นฉบับบทความ

- ขนาดกระดาษ A4
 - กรอบของข้อความ ในแต่ละหน้าให้มีขอบเขตดังนี้ จากขอบบนของกระดาษ 1.0 นิ้ว ขอบล่าง 1.0 นิ้ว ขอบซ้าย 1.0 นิ้ว ขอบขวา 1.0 นิ้ว
 - หมายเลขหน้า ให้ใส่ไว้ในตำแหน่งด้านขวาตั้งแต่ต้นจนจบบทความ
 - ระยะห่างระหว่างบรรทัด หนึ่งช่วงบรรทัดของเครื่องคอมพิวเตอร์ 8 point
 - ตัวอักษร การจัดพิมพ์ต้นฉบับ ผลงานที่เสนอพิจารณาตีพิมพ์ควรมีความยาวประมาณ 8-15 หน้ากระดาษ A4 บทความภาษาไทยพิมพ์ด้วย Font THSarabun PSK ขนาดตัวอักษร 16 Point บทความภาษาอังกฤษ พิมพ์ด้วย ด้วย Font THSarabun PSK ขนาดตัวอักษร 16 Point และพิมพ์ตามที่กำหนดดังนี้
 - ขนาดกระดาษแยกเป็นสองคอลัมน์เดียว

รายการ	ลักษณะตัวอักษร	รูปแบบการพิมพ์	ขนาดตัวอักษร
ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความ (Title)	ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ (ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่)	กำหนดตรงกลาง, ตัวหนา	ขนาด 20 point,
ชื่อผู้เขียน (ทุกคน)	ตัวหนา	กำหนดริมขวา (ไม่ต้องระบุตำแหน่งการพิมพ์หรือค่านำหน้าชื่อ)	ขนาด 16 point
ชื่อหน่วยงานของผู้เขียน	ตัวปกติ	ด้านล่างการอ้างอิง	ขนาด 14 point
อีเมล (Email)	ตัวปกติ	กำหนดริมขวา	ขนาด 14 point
ชื่อบทคัดย่อ ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ	ตัวหนา	กำหนดริมซ้าย	ขนาด 16 point
ข้อความบทคัดย่อภาษาไทย	ตัวธรรมดา	ย่อหน้า 0.5 นิ้ว	ขนาด 16 point
คำสำคัญ (Keywords) ใช้ตัวอักษรภาษาไทย หรือ ภาษาอังกฤษ	ตัวหนา สำหรับหัวข้อ ตัวปกติ สำหรับเนื้อหา *ประมาณ 3-5 คำ	กำหนดชิดขอบซ้าย	ขนาด 16 point
เนื้อหาบทความ หัวข้อใหญ่	ตัวหนา	กำหนดชิดซ้าย	ขนาด 16 point
หัวข้อรอง	ตัวหนา	ย่อหน้า 0.5 นิ้ว	ขนาด 16 point
เนื้อหา	ตัวปกติ	ย่อหน้า 0.5 นิ้ว	ขนาด 16 point
ข้อความในภาพและตาราง	ตัวปกติ	-	ขนาด 16 point
ข้อความอ้างอิง (ด้านล่าง)	ปกติ	-	ขนาด 16 point

2. ส่วนประกอบของบทความ

1. **บทความวิชาการ** หัวข้อและเนื้อหาควรชี้ประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนและมีลำดับ เนื้อหาที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ชัดเจน รวมถึงมีการใช้ทฤษฎีวิเคราะห์และเสนอแนะประเด็นอย่างสมบูรณ์ โดยควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (สามารถมีหัวข้อหรือองค์ประกอบที่แตกต่าง)

1.1 **ชื่อเรื่อง (Title)** ชื่อมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยชื่อภาษาอังกฤษในบรรทัดต่อมา

1.2 **บทคัดย่อ (Abstract)** สรุปเนื้อหาของบทความให้ได้ใจความชัดเจน และควรมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเขียนเป็นภาษาไทยก่อน ให้มีจำนวนคำควรอยู่ระหว่าง 200-300 คำควรเป็นบทคัดย่อที่สั้น ใช้คำได้กระชับและให้สาระสำคัญตรงประเด็น

1.3 **คำสำคัญ (Keywords)** ระบุคำที่เป็นคำสำคัญของเนื้อหาเหมาะสมสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นในระบบฐานข้อมูลทั้ง

1.4 **บทนำ (Introduction)** เป็นส่วนแนะนำและปูพื้นเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อมูลเบื้องต้นของเนื้อหา รวมทั้งระบุ ถึงขอบเขตเนื้อหาของบทความ

1.5 **เนื้อหา (Body of Text)** เป็นส่วนหลักของเนื้อหาบทความ มีการแบ่งประเด็นออกเป็นย่อๆ และมีการจัดเรียงลำดับเป็นหัวข้อตามรายละเอียดของเนื้อหา

1.6 **สรุป (Conclusion)** เป็นการสรุปเนื้อหาในบทความทั้งหมดออกมาอย่างชัดเจน และกระชับ โดยมีการสรุป ปิดท้ายเนื้อหาที่เราได้นำเสนอไปแล้วว่ามีผลดี หรือผลเสียอย่างไร

1.7 **เอกสารอ้างอิง (Reference)** เขียนบรรณานุกรมในรูปแบบAPA (American Psychological Association)

2. **บทความวิจัย** ควรมีการนำเสนอผลการวิจัยที่ได้รับอย่างเป็นระบบ โดยควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

2.1. **ชื่อเรื่อง (Title)** ชื่อมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยชื่อภาษาอังกฤษในบรรทัดต่อมา

2.2 **ชื่อผู้เขียนและหน่วยงานสังกัด** ให้ระบุชื่อนามสกุลของผู้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่ต้องระบุตำแหน่งหรือคำนำหน้าชื่อแต่ให้ระบุงานประจำและหน่วยงานสังกัดที่เชิงอรรถ

2.3 **บทคัดย่อ (Abstract)** ควรมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเขียนเป็นภาษาไทยก่อน ความยาวไม่เกิน 15 บรรทัด **หรือไม่เกิน 300 คำ** (การเขียนบทคัดย่อ คือการสรุปสาระสำคัญของเรื่อง โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ วิธี**การวิจัย** และผลการวิจัย)

2.4 **คำสำคัญ (Keyword)** ระบุคำที่เป็นคำสำคัญของเนื้อหาเหมาะสมสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นในระบบฐานข้อมูล

2.5 **บทนำ (Introduction)** เป็นการอธิบายถึงที่มาและความสำคัญของปัญหา และเหตุผลที่นำไปสู่การวิจัยมีข้อมูลทางวิชาการสนับสนุนหรือโต้แย้ง รวมถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.6 วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ระบุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย

2.7 การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review) การค้นหา สรุปย่อ และวิเคราะห์ผลการวิจัยของผู้อื่นที่เคยได้ทำวิจัยและถูกตีพิมพ์ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบทความ

2.8 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) อธิบายถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียดและชัดเจน

2.9 ผลการวิจัย (Results) เสนอผลการวิจัยที่ตรงประเด็นตามลำดับขั้นของการวิจัย การใช้ตารางหรือแผนภูมิไม่ควรเกิน 5 ตารางหรือแผนภูมิโดยมีการแปลความหมายและวิเคราะห์ผลที่ค้นพบอย่างชัดเจน

2.10 อภิปรายผล (Discussion) ผสมผสานเปรียบเทียบและตีความผลการวิจัยให้เข้ากับหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเชื่อมโยงผลการวิจัยให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย

2.11 สรุป (Conclusion) สรุปสาระสำคัญของผลการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่จะนำผลการวิจัยนั้นไปใช้ประโยชน์

2.12 เอกสารอ้างอิง (Reference) เขียนบรรณานุกรมในรูปแบบของ APA (American Psychological Association)

3. การเขียนเอกสารอ้างอิง

วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ใช้รูปแบบการอิงแบบ APA (American Psychological Association)

3.1 การอ้างอิงในเนื้อหา (In text citation)

ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ นาม-ปี (Author-Year Format)

ภาษาไทย (ชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์)

ภาษาอังกฤษ (นามสกุล, ปี ค.ศ.)

3.2 อ้างอิงในเนื้อหาจากสิ่งพิมพ์ (หนังสือ ตำรา เอกสาร)

กรณีผู้แต่งคนเดียว

การอ้างอิงให้ระบุ ชื่อ-นามสกุล ผู้แต่ง (ภาษาไทย) หรือนามสกุลผู้แต่ง (ภาษาอังกฤษ) ตามด้วยเครื่องหมาย (, ปีที่พิมพ์ เครื่องหมาย (,) ตามด้วยหมายเลขหน้าเอกสารที่อ้างอิงใส่ไว้ในวงเล็บท้ายข้อความที่อ้างอิง เช่น

(กิงกาน แก้วดี, 2556)

กรณีที่สรุปเนื้อหาทั้งหมดทั้งเล่ม ไม่เฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ต้องระบุเลขหน้า

เช่น

(กิงกาน แก้วดี, 2556)

กรณีที่ผู้แต่งใช้ฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์ สมณศักดิ์ นำหน้าให้คงไว้เหมือนที่ปรากฏในหน้าหนังสือ

เช่น

(พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2556)

กรณีผู้แต่งมียศทางทหาร ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ คำเรียกทางวิชาชีพไม่ต้องใส่ เช่น ศาสตราจารย์กุลพล แสงจันทร์ เป็น

(กุลพล แสงจันทร์, 2556)

การอ้างอิงเอกสารหลายเรื่อง แต่ผู้แต่งคนเดียว ให้เขียนชื่อผู้แต่งครั้งเดียว แล้วเรียงปีที่พิมพ์จากน้อยไปหามาก

เช่น

(กุลพล แสงจันทร์, 2556; 2557)

กรณีผู้แต่ง 2 คน

กรณีผู้แต่ง 2 คน ให้เขียนชื่อผู้แต่งคนที่ 1 ตามด้วยเครื่องหมาย (,) เว้นวรรคหนึ่ง ตามด้วย “และ” ไม่เว้นวรรค ตามด้วยผู้แต่งคนที่ 2

เช่น

(กิงกาน แก้วดีและประยงค์ ยิ่งยืน, (2556)

กรณีชาวต่างประเทศให้เขียนชื่อสกุล ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) เว้นหนึ่งวรรคตามด้วยตัวอักษรชื่อต้น ชื่อกลาง (ถ้ามี) และเครื่องหมายมหัพภาค (.) ตามด้วยเครื่องหมาย “&” และเว้นหนึ่งวรรคตามด้วยชื่อสกุลคนที่ 2 แล้วใส่เครื่องหมายจุลภาค (.) ตามด้วยอักษรย่อชื่อต้นแล้วใส่จุด

เช่น

(William & Sales, 2008)

กรณีผู้แต่ง 3-6 คน

ชาวไทยใช้ชื่อ ชื่อสกุล คั่นเครื่องหมายจุลภาค (,) และเว้นวรรคหน้าผู้แต่งทุกคน และใช้คำว่า “และ” โดยไม่เว้นวรรค หน้าผู้แต่งคนสุดท้าย

เช่น

(กุลพล แสงจันทร์, เกียรติขจร เจริญยิ่ง, และสมหญิง ใจซื่อ, 2544).

กรณีชาวต่างประเทศให้เขียนชื่อสกุล ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) คั่นผู้แต่งทุกคน เว้นหนึ่งวรรคตามด้วยตัวอักษรชื่อต้น ชื่อกลาง (ถ้ามี) และใช้เครื่องหมาย “&” และเว้นหนึ่งวรรค หน้าผู้แต่งคนสุดท้าย แล้วใส่เครื่องหมายจุลภาค (.) ตามด้วยอักษรย่อชื่อต้นแล้วใส่จุด

เช่น

Salmon, Earman, Wilson, McGarry, & Hopman, (2009)

กรณีผู้แต่งเป็นสถาบัน

ให้ลงรายการด้วยหน่วยงานระดับสูงก่อน และตามด้วยหน่วยงานระดับรอง ลงมา

เช่น

(มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, บัณฑิตวิทยาลัย, 2560)

เอกสารไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

ให้ลงชื่อแล้วตามด้วยปีที่พิมพ์ และเลขหน้า

เช่น

(การพัฒนา, 2556)

กรณีไม่ใช้ผู้เขียน แต่เป็น ผู้รวบรวม เรียบเรียง ผู้แปล หรือบรรณาธิการ

ให้ลงรายการด้วยชื่อ ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และบอกต่อท้ายว่าเป็น “ผู้รวบรวม”

“ผู้เรียง” “บรรณาธิการ” หรือ “ผู้แปล”

เช่น

(โกวิท รักษาติ, บรรณาธิการ, 2556)

(Shah & Ratcliffe, editor, 2009)

อ้างอิงในเนื้อหาจากโสตทัศนวัสดุ

ให้ลงรายการชื่อผู้รับผิดชอบหรือผู้ผลิต ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ปีที่ผลิต ตามด้วย
เครื่องหมายมหัพภาคคู่ (:) และลักษณะของโสตทัศนวัสดุ

เช่น

(กระทรวงสาธารณสุข, 2556: CD-ROM)

การอ้างอิงในเนื้อหา จากระบบสารสนเทศออนไลน์ (WWW.)

ให้ลงรายการชื่อผู้รับผิดชอบ หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ปีที่ค้น

ข้อมูล

เช่น

(มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2556)

(Suan Sunandha Rajabhat University, 2013)

4. การเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายเรื่อง

4.1 หนังสือ

ชื่อ ชื่อสกุล. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อหนังสือ* (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

4.2 บทความวารสาร

ชื่อ ชื่อสกุล. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. *ชื่อวารสาร*. ปีที่. หน้าแรก-หน้าสุดท้ายที่อ้างถึง

-วารสารสืบค้นจากฐานข้อมูลไทย

ชื่อ ชื่อสกุล. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. *ชื่อวารสาร*, ปีที่, หน้าแรก-หน้าสุดท้าย, ค้นเมื่อ วัน
เดือน ปี, จาก URL หรือ ชื่อฐานข้อมูล

4.3 รายงานการประชุม

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่ประชุม). ชื่อเรื่อง. วัน เดือน พ.ศ.(หน้า). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

4.4. วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์. ระดับวิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขา คณะ ชื่อมหาวิทยาลัย, เมืองที่ตั้งมหาวิทยาลัย

4.5 เอกสารอ้างอิงจากเว็บไซต์

ชื่อผู้แต่งหรือหน่วยงานเจ้าของเว็บไซต์. (ปีที่เผยแพร่ข้อมูล). ชื่อเรื่อง. ค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปี พ.ศ. ,จาก <https://www>.

4.6 บทความในนิตยสาร หรือ หนังสือพิมพ์

ชื่อผู้แต่งหรือชื่อคอลัมน์. (วัน เดือน ปี). ชื่อบทความ. ชื่อนิตยสารหรือ หนังสือพิมพ์, ปีที่, หน้า.

กรณีภาษาอังกฤษ จะใช้ว่า ปี,เดือน วัน (year, month day) และ p. หรือ pp.

4.7 การเขียนบรรณานุกรมแผ่นพับ

ชื่อผู้แต่งหรือหน่วยงานที่ผลิต. (ปี). ชื่อเรื่อง. [แผ่นพับ]. สถานที่พิมพ์: ผู้แต่งหรือหน่วยงานที่ผลิต.

4.8 อ้างอิงจากการสัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์. (ปี/เดือน/วัน). ตำแหน่ง. สัมภาษณ์.

การส่งต้นฉบับ

ผู้เขียนส่งไฟล์ต้นฉบับบทความ (Microsoft Word) และแบบฟอร์มนำเสนอบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในช่องทางของวารสารระบบออนไลน์ (Online Submission) เท่านั้น

กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความเบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณา จะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่านจะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ประเมินจากภายนอกเมื่อผลการประเมินผ่านหรือไม่ผ่านหรือมีการแก้ไขจะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบ

ตัวอย่างการเขียนบทความเพื่อลงตีพิมพ์ (ขนาด A 4)

ชื่อเรื่องภาษาไทย (ขนาด 20 ตัวหนา)

ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ (ขนาด 20 ตัวหนา)

ชื่อ-นามสกุล ผู้แต่ง (ไทย) (ขนาด 16 ตัวหนา)

ชื่อ-นามสกุล ผู้แต่ง(อังกฤษ) (ขนาด 16 ตัวหนา)

ชื่อภาควิชาหรือหน่วยงานคณะและสถาบันของผู้แต่ง (ไทย) (ขนาด 14 ตัวหนา)

ชื่อภาควิชาหรือหน่วยงานคณะและสถาบันของผู้แต่ง (อังกฤษ) (ขนาด 14 ตัวหนา)

ที่อยู่ E-mail ผู้รับผิดชอบบทความ (ขนาด 14 ตัวหนา)

บทคัดย่อ (ภาษาไทย) (ขนาด 16 ตัวหนา)

.....(ระหว่าง250-300 คำ) (ขนาด 16 ปกติ).....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

คำสำคัญ:,, (3-5 คำ คั่นด้วยจุลภาค) (ขนาด 16 ปกติ)

Abstract (บทคัดย่อภาษาอังกฤษ)

.....(ขนาด 16 ปกติ).....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Keywords:,, (3-5 keywords must be given)

..... (ขนาด 16 ปกติ).....

1.
2.

1.
2.

.....

.....

.....

วิธีดำเนินการวิจัย (ขนาด 16 ตัวหนา)

.....

.....

.....

.....

.....

ผลการวิจัย (ขนาด 16 ตัวหนา)

.....

.....

.....

.....

.....

อภิปรายผล (ขนาด 16 ตัวหนา)

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ความรู้ใหม่ (ถ้ามี) (ขนาด 16 ตัวหนา)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารอ้างอิง (ใช้รูปแบบการเขียนแบบ APA)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....